

δους εταιρείες του ιδιωτικού τομέα, αλλά αποτελούν τη βάση για την καθιέρωση αρχείων από τα Πολιτικά Κόμματα, ικανά να καθορίσουν ποιοι τομείς του Εκλογικού Σώματος μπορούν ν' αποτελέσουν στόχο (για άμεση ταχυδρομική επικοινωνία, κ.τ.λ.).

Ίσως μια από τις πιο σπουδαίες πηγές προσωπικών καταχωρημένων πληροφοριών, είναι η DVLC.

Το Κέντρο της, στο Swansea, διατηρεί αρχείο για 33 εκατομμύρια οχήματα και 37 εκατομμύρια οδηγούς.

Η DVLC μπορεί να επαληθεύσει την τελευταία γνωστή διαύθυνση ενός καταχωρημένου ιδιοκτήτη οχήματος, καθώς και το πλήρες όνομά του, μαζί με την ημερομηνία γέννησής του (αναφέρεται στον κωδικό, σαν μέρος του σχετικά νέου Αριθμού Οδηγού, που περιλαμβάνεται σε όλες τα Διπλώματα Οδήγησης που έχουν εκδοθεί τα τελευταία χρόνια. Η DVLC παρέχει πληροφορίες κατευθείαν στην Αστυνομία, της Υπηρεσίας Ασφάλειας, την Εφορία εισοδήματος, και σε προσωπικές αιτήσεις για πληροφορίες από ιδιωτικούς γτετέκτιβ που ενεργούν εκ μέρους κάποιου αριθμού οργανισμών (όπως η Οικονομική Ένωση, που τηρεί καταλόγους ανατρεπτικών με σκοπό το πέταμα τους από τη δουλειά· δείτε στη Black Flag 168 το άρθρο για το φακέλωμα των αναρχικών από την E.L.).

Μια νέα εξέλιξη στην ανταλλαγή πληροφοριών, που θα συμβεί σύντομα, είναι η ονομαζόμενη «αντ-επανάσταση» των Ταχυδρομικών Υπηρεσιών σαν μέρος ενός προγράμματος κομπιουτεροποίησης σε εθνική κλίμακα, όλα τα κεντρικά Ταχυδρομεία θα αποκτήσουν άμεση σύνδεση με τις κυβερνητικές υπηρεσίες. Πρώτες στη σειρά είναι η DHSS και η DVLC. Αυτό σημαίνει ότι τα ταχυδρομεία θα μπορούν να λειτουργούν σαν ενδιάμεσα κέντρα πληροφοριών (εκτός από τις ήδη υπάρχουσες γραμμές άμεσης σύνδεσης) στην υπηρεσία της DHSS και της DVLC, για τη διασταύρωση πληροφοριών και την επαλήθευση λεπτομερειών της ταυτότητας κάποιου.

Καθώς τα ταχυδρομεία είναι «κέντρα πληρωμής» για όλους τους συνδρομητές, μια τέτοια σύνδεση θα σήμαινε ότι η DHSS θα είναι «παρούσα» σε κάθε οικονομική συναλλαγή.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ

Ένα άλλο αρχείο, υπό τη διεύθυνση του DHSS είναι αυτό που φτιάχτηκε και οργανώνεται από την Υπηρεσία Πληθυσμού, Απογραφών και Στατιστικής. Η ΥΠΙΑΣ (OPCS) οργανώνει υποχρεωτική εθνική απογραφή κάθε 10 χρόνια και τ' αποτελέσματα περνούν σε κομπιούτερ στο Titchfield, Hampshire. Η OPCS είναι υπεύθυνη για την Καταγραφή των Γεννήσεων, Θανάτων και Γάμων (κάτι που σήμερα επιδιώκεται να γίνεται με κομπιούτερ). Σαν μέρος αυτού του προγράμματος έχει ζητηθεί από την OPCS να φροντίσει για την κομπιουτεροποίηση των Εθνικών Εκλογικών Καταλόγων, οι οποίοι φτιάχνονται, και ήδη εν μέρει, έχουν περαστεί σε κομπιούτερ, από μερικές τοπικές κυβερνητικές αρχές. Όμως, πρόκειται να γίνουν κι άλλα.

Εκτός από τους Εκλογικούς Καταλόγους, άλλοι, παρόμοιοι που θα γίνουν γνωστοί σαν Κοινοτικοί Κατάλογοι, αν εγκριθούν θα είναι επίσης υποχρεωτικοί και θα έχουν τα στοιχεία του καθένα — ονομαστικά, όλων των ενηλίκων — που είναι υποχρεωμένος στην Πληρωμή ενός επιβεβλημένου Κοινοτικού Φόρου. Ο Κοινοτικός Φόρος — με τη διαφορά ότι αναμένεται να πληρώνουν το νέο φόρο 37 εκατομμύρια άνθρωποι αντί για τα 16 εκατομμύρια που είναι όσοι πληρω-

ναν τους σημερινούς φόρους. Ο φόρος αυτός, θα είναι επίσης, η πάγια ετήσια πληρωμή του ποσού 200 λίρες περίπου, που σημαίνει μείωση για τους πλούσιους και 200% αύξηση για τους φτωχούς. Χωρίς να σας φανεί εξοντωτικό, η άρνηση καταβολής του φόρου σύμφωνα με το σχέδιο εφαρμογής του, θα απέχει σαν συνέπεια τις αυτόματες περικοπές των μισθών ή του Επιδόματος Ανεργίας ή την κατάσχεση περιουσίας. Ο Κοινοτικός Φόρος θα είναι υπό τον έλεγχο της Κεντρικής Κυβέρνησης, πράγμα που θα συμβάλει στη συγκεντρωτικότητα των Δημόσιων Εσόδων. Οι Κοινοτικοί Κατάλογοι από μόνοι τους θα παρέχουν, φυσικά, πρόσθετη βοήθεια στην κυβέρνηση για τη συγκέντρωση πληροφοριών.

Τα στοιχεία που θα περιέχει, θα διασταυρώνονται μέσω του OPGS, με αυτά που περιέχονται στους Εκλογικούς Καταλόγους.

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΝ

Ανάλογη με αυτή την εξέλιξη της τεχνολογίας συγκέντρωσης στοιχείων, είναι η εξέλιξη στην τεχνολογία παρακολούθησης και γι' αυτό χρειάζεται να εξετάσουμε τη συνάφειά τους.

Το να ξέρουν που ζει κάποιος, ή ποιος είναι ο ιδιοκτήτης ενός οχήματος δεν τους είναι αρκετό. Οι αρχές χρειάζεται, επίσης, να ξέρουν τις μετακινήσεις σας. Όσο αφορά τα οχήματα, υπάρχει μια συσκευή που μπορεί να βοηθήσει σ' αυτή την ανάγκη. Αυτή είναι ο «Εντοπιστής» Οχημάτων, που έχει κατασκευαστεί εδώ και τέσσερα χρόνια και χρησιμοποιείται δοκιμαστικά για τρία, τουλάχιστο, χρόνια σε δυο, τουλάχιστο στρατηγικά σημεία. Μια περισσότερη μελετημένη κατασκευή του, που δοκιμάστηκε το 1983, στην είσοδο του Dartford Tunnel στο Kent, τοποθετήθηκε πάνω από τη λεωφόρο M1 στο Hertfordshire, κοντά στο Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογίας της Αστυνομίας, όπου σχεδιάστηκε το πρωτότυπο.

Ο «Εντοπιστής» Οχημάτων χρησιμοποιεί O.C.R. (Ανιχνευτής Οπτικού Χαρακτήρα — που εξελίχθηκαν από την Ταχυδρομική Υπηρεσία στα εργαστήρια της στο Swindon) για να «διαβάσει» τον αριθμό κυκλοφορίας των οχημάτων και ύστερα να τροφοδοτεί, άμεσα τον κομπιούτερ, με τις πληροφορίες για εναποθήκευση ή συσχέτιση με λεπτομέρειες που υπάρχουν στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας.

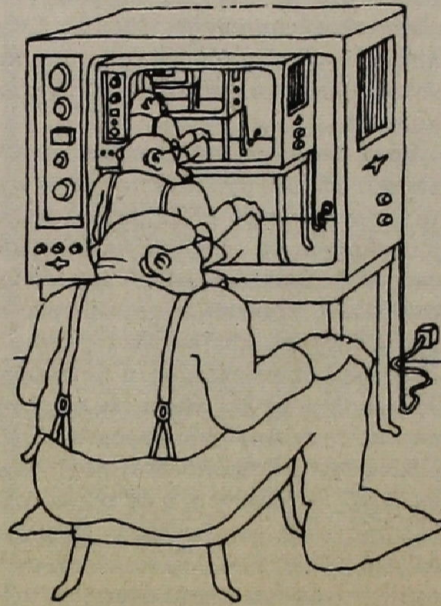
Η συσκευή στη λεωφόρο M1, προστατευόταν από μια ποικιλία συστημάτων ασφάλειας, που συμπεριλάμβανε βίντεο-κάμερες, ηλεκτρονικούς ανιχνευτές υπέρυθρων ακτίνων, συστήματα συναγερμού και τα συνηθισμένα περιπολικά της αστυνομίας. Τελικά, η συσκευή μεταφέρθηκε μετά από μια περίοδο μερικών μηνών. Η συσκευή βελτιώνεται, μ' ένα καινούριο μοντέλο που θα είναι κινητό και θα απαιτεί μικρότερο κόστος προστασίας της ασφάλειάς του.

Είναι γνωστό ότι άλλοι Ανιχνευτές έχουν τοποθετηθεί σε στρατηγικά σημεία του Λονδίνου, δήθεν, για τον έλεγχο της κυκλοφορίας, αλλ' οπωσδήποτε και για την παρακολούθηση των διαδηλώσεων επίσης. Ένα πείραμα που έχει, προσωρινά, εγκαταλειφθεί, ήταν αυτό που έκανε η Optica Company, για την αστυνομία με την παραγωγή ενός πρωτότυπου αεροπλάνου — «ιπτάμενου κατασκόπου», που μπορεί χρησιμοποιώντας υπερ-ευαίσθητες κάμερες, να ζουμάρει σε συγκεκριμένους στόχους κατευθείαν πάνω στα άτομα. Αυτό το σχέδιο απέτυχε, όταν ένα από τα αεροπλάνα που μετέφεραν τον εξοπλισμό συνετρίβη, σκοτώνοντας ένα πιλότο - αστυνομικό, και όταν (πιο πρόσφατα) το εργοστάσιο στο Wiltshire, όπου κατασκευάζονταν ο εξοπλισμός, καταστράφηκε από υποτι-

θέμενο εμπρησμό, τον οποίο η αστυνομία απέδωσε σε «δολιοφθορείς», ενώ τα μέσα ενημέρωσης κατάγγειλαν την «Οργισμένη Ταξιαρχία» (η οποία δεν υπάρχει).

Στο μεταξύ, η «ιδιωτικοποιημένη» εταιρεία British Telecom, συνεχίζει τις έρευνές της πάνω στην τεχνολογία παρακολούθησης. Όμως, μια από τις πιο πρόσφατες επινοήσεις σ' αυτή την εργασία, θα μεταμφιεστεί έτσι ώστε να δίνει τελειώς διαφορετική εντύπωση. Πολύ σύντομα, η B.T. θα παρέχει μια νέα «εξυπηρέτηση των πελατών» που καλείται Αναλυτική Καταχώρηση.

Αυτό το κάνει, εδώ και κάποιο διάστημα, για τις Διεθνείς Κλήσεις, και στην πραγματικότητα έχει τη δυνατότητα να το κάνει για πολλά χρόνια, σε μια επιλεκτική βάση (π.χ. με αίτηση) για όλες τις τηλεφωνικές κλήσεις. Στο μέλ-

λον, όμως, η εξυπηρέτηση θα είναι στη διάθεση όλων των πελατών, και για όλα τα Υπεραστικά και Διεθνή τηλεφωνήματα αυτόματα, είτε με αίτησή τους ή και χωρίς.

Αναλυτική καταχώρηση των λογαριασμών θα σημαίνει ότι όλες οι κλήσεις θα καταγράφονται. Θα αναφέρεται ο χρόνος και η ημερομηνία της κλήσης, η διάρκειά της και ο αριθμός που καλείται. Με άλλα λόγια, χάρη στη νέα τεχνολογία, η BT θα μπορεί να έχει όλα τα στοιχεία κάθε τηλεφωνικής κλήσης που γίνεται από οποιονδήποτε συνδρομητή στη χώρα, έτοιμα ν' αναλυθούν πριν τη χρέωση του λογαριασμού. Το σύστημα που δίνει αυτή τη δυνατότητα στη BT — το σύστημα X — δίνει, επίσης, τη δυνατότητα της μαγνητοφώνησης των τηλεφωνημάτων στα κομπιούτερ, καθώς και της αυτόματης διακοπής όλων των «ανεπιθύμητων χρηστών» σε εποχές σοβαρής βιομηχανικής κρίσης από τους εργοδότες της BT ή σε εποχές Εμφύλιων Ταραχών. Το Σύστημα X σημαίνει επίσης ότι η τεχνολογία Φωνητικής Αναγνώρισης που αναπτύχθηκε από την GCHQ (Κεντρική Κρατική Υπηρεσία Τηλεπικοινωνιών), μπορεί τώρα να χρησιμοποιηθεί στην αυτόματη ανάλυση και παρακολούθηση ταυτόχρονα με τη μαγνητοφώνηση των τηλεφωνημάτων.

ΤΡΟΠΟΙ ΔΙΑΦΥΓΗΣ

Η διαδικασία καταγραφής των υπερπόντιων ταξιδιών σύντομα θα έχει κάνει τεράστια άλματα. Αυτή τη χρονιά, για πρώτη φορά στη Βρετανία όλοι όσοι κάνουν αίτηση για διαβατήριο ή αντικατάστασή του, θα προμηθεύονται με επίσημα, ισχύοντα στην Ευρώπη και «αναγνωσίμα από μηχανή» διαβατήρια. Αυτό σημαίνει ότι με την τοποθέτηση των μέχρι και 40 τεματικών στα σημεία εισόδου, όλες οι εξοδοί και εισοδοί των κατόχων διαβατηρίου, μπορούν να καταγράφονται και να ελέγχονται από κομπιούτερς συνδεδεμένα με οποιοδήποτε

τε αρχείο πληροφοριών διαλέγουν οι αρχές.

Τα νέα είναι άσχημα. Η εξέλιξη υποθετείται επίσης και από τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, όπου και όταν υπάρχει η απαραίτητη τεχνολογία. Τα «αναγνωσίμα από μηχανή» διαβατήρια έχουν ήδη δοθεί, σε όλους τους κατόχους διαβατηρίου στη Δυτική Γερμανία και το Βέλγιο. Η ΕΟΚ θέλει τουλάχιστο ένα κοινό Ευρω-διαβατήριο που η ισχύς του μπορεί να ελέγχεται από μηχανήματα και το οποίο εκδίδεται από όλα τα κράτη - μέλη.

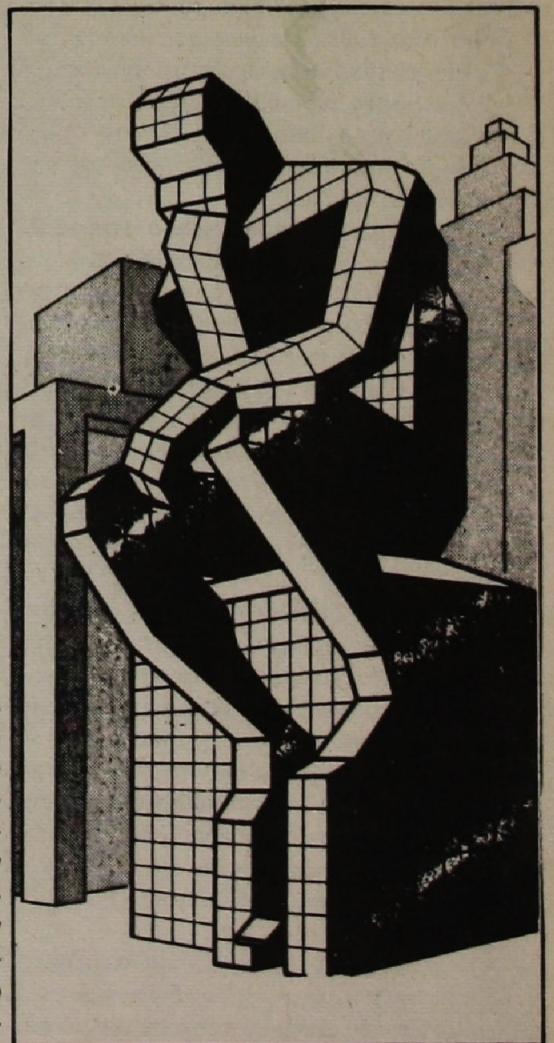
Με ανοιχτή σύνδεση με τα τεματικά στα σημεία εισόδου η M15 και η «Λίστα Υπόπτων» της Αστυνομίας είναι πιο εύκολο να ελέγχουν. Σήμερα, η Λίστα Υπόπτων περιλαμβάνει γύρω στα 18.000 ονόματα. Τα διαβατήρια που μπορούν να «αναγνωστούν» από κομπιούτερ μπορούν να παρέχουν πληροφορίες πολιτικού περιεχομένου (στη Δυτική Γερμανία, για παράδειγμα, όλοι οι διαφωνούντες της αριστεράς έχουν «περαστεί» για επαλήθευση μέσω του αριθμού του διαβατηρίου τους).

Η καταγραφή αυτών που εισέρχονται και εγκαταλείπουν τη χώρα και δεν είναι κάτοχοι Βρετανικού διαβατηρίου γίνεται επίσης, και μάλιστα πολύ πιο αποτελεσματικά.

Σήμερα, οι πληροφορίες για όσους μπαίνουν στη χώρα δίνονται μέσω της Κάρτας Εισόδου, τα λεπτομερή στοιχεία της οποίας, αυτόματα δίνονται σ' ένα κέντρο επεξεργασίας στοιχείων γνωστό σαν INDECS, συγκεντρωμένα σ' ένα συγκρότημα κτιρίων στο Bootle.

Η πραγματική επεξεργασία των καρτών γίνεται στο Lunar House, στο Croydon. Οι Κάρτες Αναχώρησης δηλώνουν πότε κάποιος έχει βγει από τη χώρα· κι αυτές, επίσης, επεξεργάζονται με τον ίδιο τρόπο και προστίθενται στο ίδιο αρχείο. Έτσι εντοπίζονται όσοι έχουν υπερβεί τον νόμιμο χρόνο παραμονής και τα ονόματά τους δίνονται στον Εθνικό κομπιούτερ της Αστυνομίας, για να γίνει έλεγχος στην τελευταία, γνωστή διεύθυνσή τους. Τα τελευταία νέα είναι ότι η πρόσφατη λεπτομερής εφαρμογή του προγράμματος INDECS δίνει κάποια αποτελέσματα. Για όσους ξεπερνούν τη διάρκεια του επιτρεπόμενου χρόνου παραμονής και για όσους παραμένουν πολύ καιρό («παράνομοι» μετανάστες), η διαδικασία «βρες με, αν μπο-

συνέχεια στη σελίδα 10

συνέχεια από τη σελίδα 9

ολοκλήρωση του προγράμματος INDECS, το κυριότερο μπλέξιμο είν' ότι οι πληροφορίες σχετικά με το πόσο καιρό ένα πρόσωπο μένει στη χώρα, και το που έχει μείνει, θα είναι πολύ περισσότερο άμεσα επαληθεύσιμες.

ΕΘΝΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

Η αναγνώριση ενός προσώπου, ο εντοπισμός του, η σύγκρισή του με γνωστά βιογραφικά στοιχεία, η επαλήθευση των περιουσιακών του στοιχείων, οι πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας — όλα αυτά, και πολλά ακόμα, μπορούν εύκολα να εξακριβωθούν όταν ο καθένας εφοδιαστεί με την ΝΙC (Νέα Ταυτότητα).

Αυτή η ταυτότητα (ID) έχει εφαρμοστεί αρκετά ανοιχτά — μόνο που δε λέγεται Εθνικό Δελτίο Ταυτότητας, αλλά Εθνική Κάρτα Ασφάλισης. Είναι πιο ελαστική, περιέχει μια μαγνητική ταινία που αναγνωρίζεται από κάποιο ειδικό μηχάνημα. Και ο αριθμός της νέας ταυτότητας είναι αποκλειστικά δικός σας. Καθένας θα έχει έναν αριθμό, είτε εργάζεται είτε είναι άνεργος. Θα σας συνοδεύει για όλη την υπόλοιπή σας ζωή, αναφέροντας στο DHSS από πού κατάγεστε, ή στην Εφορία τι είδους δουλειά κάνετε. Είναι το κλειδί για τον κώδικα με τον οποίο μπορεί ν' αναγνωριστεί η ταυτότητά σας. Και σε κάθε είδους υπηρεσίες — Αστυνομία, Οικονομική Ένωση, Μ15, Πιστωτικές Εταιρείες, Εμπορικές Εταιρείες, κ.τ.λ. — τον χρησιμοποιούν — για να ελέγχουν τους ανθρώπους ή να τους εντοπίζουν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ/ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ο Εθνικός Κομπιούτερ της Αστυνομίας (PNC) περιέχει τους φακέλους για περίπου 1 στους 5 ενήλικες της χώρας.

Πολλές καταχωρήσεις είναι τελείως αδικαιολόγητες και ανακριβείς. Όπως

και για τους καταδικασμένους εγκληματίες για παράδειγμα, ο PNC μαζεύει στοιχεία για όλους όσους έχουν συλληφθεί (άσχετα αν καταδικάστηκαν ή όχι) ύποπτους γενικά, κι ακόμα για τα θύματα εγκλημάτων και όσους διαμαρτύρονται για την αστυνόμευση. Περιέχει, επίσης, στοιχεία από τυχαίες εξακριβώσεις. Οι πολιτικοί ακτιβιστές είναι, φυσικά, καταχωρημένοι στον Εθνικό Κομπιούτερ της Αστυνομίας, αλλά και όλοι οι ιδιοκτήτες οχημάτων τα οποία βρίσκονται παρκαρισμένα κοντά σε διαδηλώσεις ή σε τόπους οργάνωσης πολιτικών συγκεντρώσεων. Επιπλέον, ακόμα και συγγενείς και γνωστοί αυτών των ατόμων, είναι περασμένοι στον PNC.

Σύμφωνα με τους Campbell και Connor ο PNC περιλαμβάνει καταχωρήσεις που αφορούν τους ιδιοκτήτες και ενοικιαστές όλων των οχημάτων που σταμάτησε η αστυνομία σε μπλόκα στους δρόμους κατά τη διάρκεια της απεργίας των Ανθρακωρύχων το 1984/'85. Στην πραγματικότητα, όλες οι εργατικές κινητοποιήσεις καλύπτονται με τον τρόπο αυτό.

Κατά μέσο όρο, υπολογίζουν ότι γύρω στα 250.000 οχήματα το χρόνο καταγράφονται στον PNC, σαν αποτέλεσμα ελέγχων σε οχήματα, σε διαδηλώσεις μόνο. Επιπλέον, ο PNC έχει μια λίστα 70.000 προσώπων φακελλομένων για «ειδική επιτήρηση». Με τις καινούριες ευκολίες εντοπισμού, η Αστυνομία θα μπορέσει να βελτιώσει την επιτήρηση και τη συλλογή πληροφοριών. Ο αριθμός ΝΙ χρησιμοποιείται ήδη, προς αυτή την κατεύθυνση, η δε τεχνολογία της «μηχανής που διαβάζει» είναι μια άλλη βοήθεια. Η αλληλοσύνδεση άμεσα σε διάφορα αρχεία στοιχείων συντελεί σ' αυτή την εξέλιξη. Αλλά δεν σταματά εκεί.

ΠΛΑΝΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Σύμφωνα με την εφημερίδα The Guardian υπάρχει ένα πρόγραμμα σε εξέλιξη, για να συγκεντρωθούν και να ενοποιηθούν τα μεγάλα σημαντικά αρ-

χεία, που τώρα διατηρούνται ξεχωριστά από τις διάφορες υπηρεσίες και υπουργεία της κυβέρνησης.

Γι' αυτό το πρόγραμμα έχει δοθεί εντολή να ολοκληρωθεί και πρόκειται ν' αρχίσει η εφαρμογή του το Σεπτέμβριο του 1987. Θα γίνει γνωστό με το όνομα Κυβερνητικό Δίκτυο Αρχείων (GDN).

Αρχικά θα συγκεντρώσει τα αρχεία που διατηρούνται από το DHSS, την Οικονομική Εφορία, Τελωνεία, Δημοτική Εφορία, και το Υπουργείο εσωτερικών (π.χ. Αστυνομία, Φυλακές, Μ15 κ.τ.λ.). Έχει υπολογιστεί ότι όταν αυτό το πρώτο στάδιο του προγράμματος αυτού θα έχει ολοκληρωθεί, θα υπάρχουν πάνω από 80.000 τεμαχικά συνδεμένα. Επί πλέον η GDN θα έχει αμοιβαία σύνδεση με το αρχείο της Υπηρεσίας Διαβατηρίων.

Θα είναι, για το κράτος, ένα Υπερ-Αρχείο, που τελικά θα φέρει στην κυριαρχία του τα αρχεία του Υπουργείου Εργασίας, των τοπικών αρχών, και άλλα.

Η GDN έχει ήδη οργανωθεί. Η έδρα του θα βρίσκεται στην Washington, Type & Wear. Τα στοιχεία των φακέλων του GDN θα διατηρούνται επίσης σ' ένα εναλλακτικό μέρος, σε τούνελ κάτω από το Holborn, London, για την περίπτωση πυρηνικής επίθεσης. Σαν συμπλήρωμα στο GDN, ένα ειδικό δίκτυο κομπιούτερ για την Άμυνα πρόκειται να οργανωθεί για το ενδεχόμενο σοβαρών ταραχών και σαν μέρος της εντεινόμενης στρατιωτικοποίησης της κοινωνίας γενικά. Αυτό το δίκτυο έχει ονομαστεί CODIN (ανακουφίζει όλους τους γνωστούς πολιτικούς πονοκεφάλους!!!) — που διευθύνεται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Θα συνδέεται όχι μόνο με τα αρχεία, αλλά επίσης και με τα δίκτυα επικοινωνίας που περιλαμβάνουν το M15, M16, GCHQ, την Ειδική Υπηρεσία, τον Τομέα Υπηρεσιών Άμυνας, το Υπουργείο Άμυνας (η ειδική αστυνομία του οποίου μόλις έχει αποκτήσει νέες εξουσίες, —όχι απλά να προστα-

τεύει τις στρατιωτικές βάσεις, αλλά να καλύπτει ολόκληρη τη χώρα και να υποθετεί «προ-ληπτική» στρατηγική). Η CODIN θα λειτουργεί σαν το άδυτο των αδύτων του Υπουργικού Συμβουλίου και της Κεντρικής Κυβέρνησης. Θα βοηθήσει επίσης, την Κεντρική κυβέρνηση στο συντονισμό των Υπηρεσιών για όλα τα θέματα Άμυνας.

Πηγή Black Flag 5-4-1987, No 169.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Σας πληροφορούμε ότι έχει ιδρυθεί στη Ρώμη, με έδρα τη via Sondrio 19/A, η επιτροπή Συμπαράστασης στον Orazio Valastro.

Επειδή νομίζουμε ότι η υπόθεση του φυλακισμένου συντρόφου — κατηγορούμενου για λιποταξία — σας ενδιαφέρει, κάνουμε, εδώ, μια σύντομη αναφορά στις διώξεις που υφίσταται ο Orazio από το 1982 και μερικές διευκρινίσεις όσον αφορά τις πιθανές μελλοντικές εξελίξεις της υπόθεσής του σαν Αντιμιλιταριστή Αναρχικού, στον Αγώνα ενάντια στο Κράτος.

Σε περίπτωση που αποφασίσετε να ξεκινήσετε κάποιες κινητοποιήσεις — μετά από δικές σας εκτιμήσεις και με την πιο απόλυτη αυτονομία των απόψεών σας — σας παρακαλούμε να ενημερώσετε αυτή την επιτροπή για να φροντίσει να κοινοποιήσει τις πρωτοβουλίες σας σ' όλες τις άλλες ομάδες και οργανώσεις που ενδιαφέρονται για την υπόθεση του Orazio και τους αγώνες που γίνονται για να πετύχουμε την άμεση αποφυλάκισή του.

Από τη δημιουργία της, η επιτροπή λειτουργεί καθαρά πάνω στη βάση των αποφάσεων που πάρθηκαν στη διάρκεια της συνέλευσης που έγινε στη Ρώμη στις 17 Μάη '87.

Η επιτροπή είναι ένα οργανωτικό σχήμα που έχει σα σκοπό το συντονισμό των πρωτοβουλιών του αγώνα και την άμεση αντιπληροφόρηση για να πετύχουμε την απελευθέρωση του Orazio Valastro.

Αυτός ο συντονισμός πραγματοποιείται με την κοινοποίηση των διάφορων ενεργειών που γίνονται τόσο σε εθνικό επίπεδο, όσο και στο εξωτερικό, σε όλες

τις ομάδες και οργανώσεις που έρχονται σε επαφή με την επιτροπή, γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό.

Επιπλέον, η επιτροπή έχει αναλάβει την ευθύνη της έκδοσης ενός πλήρους ενημερωτικού φυλλάδιου για ολόκληρη

δο κινήματος. Τα έντυπα μπορούν να ζητούνται, πάντα, στην παρακάτω γραφόμενη διεύθυνση.

Κάθε άλλη πρωτοβουλία παρεμφερής με το σκοπό που προαναφέραμε, μπορεί να έρθει σ' επαφή με την επιτροπή για συζήτηση ή καλύτερη ενημέρωση.

ORAZIO VALASTRO

την «υπόθεση» του Orazio Valastro, το οποίο θα στέλνεται σε όσους ενδιαφέρονται άμεσα για αγωνιστικές κινητοποιήσεις με σκοπό την απελευθέρωση του Orazio.

Η επιτροπή συντάσσει, επίσης, ένα έντυπο που θα τυπωθεί σε πολλές χιλιάδες αντίτυπα, με σκοπό την όσο το δυνατό μεγαλύτερη διάδοσή του σε επίπε-

Είναι σημαντικό, λοιπόν, να μπορέσουν να παρθούν μερικές πρωτοβουλίες για τον Orazio και να έρθουν σ' επαφή μ' αυτή την επιτροπή.

Τώρα, υπάρχει η δυνατότητα συνεχούς επαφής για να δικαιωθεί ο κοινός αγώνας και οι πρωτοβουλίες της Επιτροπής για τον Orazio Valastro.

Τα χρήματα μπορούν να σταλούν

στον:

Antonio Gizzo, viale Scalo. S. Lorentzo 61, Roma - sul c/c n (24582009)

Με Αδελφικούς Χαιρετισμούς
Comitato di difesa Orazio Valastro
Via Sondrio, 19/A
00176 Roma — Italia

Ρώμη 19.5.1987

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΡΑΖΙΟ ΒΑΛΑΣΤΡΟ

1981 — Εγκαταλείπει τον στρατό, όπου βρίσκεται για υποχρεωτική θητεία.

1982 — Συλλαμβάνεται και καταδικάζεται σε 5 μήνες, σε στρατιωτική φυλακή. Μετά την έκτιση της ποινής του ετοιμάζεται εκ νέου η φυλάκισή του. Για να μη συλληφθεί προτιμά να φύγει στο εξωτερικό.

1987 — Επιστρέφει στην Ιταλία για να συνεχίσει τον αντιμιλιταριστικό αγώνα. Στις 22 Γενάρη, στη διάρκεια μιας αντιμιλιταριστικής διαδήλωσης, οργανωμένης στην Κατάνια από τοπική Αναρχική ομάδα στην οποία ανήκει, συλλαμβάνεται από πράκτορες της Digos.

Στις 26 Φλεβάρη δικάζεται από το στρατοδικείο του Παλέρμο και καταδικάζεται σε φυλάκιση 8 μηνών. Η απόφαση αυτή, επικυρώνεται από δικαστήριο της Napoli στις 15 Μάη. Έτσι κλείνεται στη στρατιωτική φυλακή του Palermo.

Ο Orazio έκανε γνωστή την απόφασή του να μη δεχτεί κανένα συμβιβασμό. Σκοπεύει να κατακτήσει την ελευθερία του μόνο στη βάση της ολικής άρνησης της στρατιωτικής θητείας. Αυτό το πιστεύω θα του στοιχίσει, όταν κάποτε βγει από τη φυλακή, άλλες συλλήψεις και νέες ποινές. Κι αυτό, μέχρι τα 45 του χρόνια, όπως προβλέπεται από τον στρατιωτικό κώδικα.

BIG MOUNTAIN

Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΟΠΙΣΗ, ΕΛΗΞΕ ΑΛΛΑ Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΣΤΟ BIG MOUNTAIN ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στις 7 Ιούλη 1986, έληγε η προθεσμία για την αναγκαστική εκτόπιση περισσότερων από 10.000 Ναβάχος, αλλά η αντίσταση στο Big Mountain και άλλων των τοπικών και διεθνιστικών ομάδων συμπαράστασης συνεχίζεται, παρά την εξαφάνιση της κάλυψης από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, και τη σημαντική πτώση του αριθμού των συμπαραστατών.

Σαν ειρωνεία, αν και το ενδιαφέρον του κόσμου για την έκβαση (λύση) του ζητήματος έχει μειωθεί, από τον Ιούλη, οι επόμενοι μήνες, ίσως να περιέχουν κάποια υπόσχεση, τελικά, μιας απόφασης είτε της Γερουσίας, είτε των αρμόδιων δικαστηρίων πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ;

Τα λίγα τελευταία χρόνια, το δίκτυο αντίστασης του Big Mountain επικεντρώθηκε στο χρονικό περιθώριο από τη μεριά της κυβέρνησης, για τον Ιούλη του 1986, για την εκτόπιση χιλιάδων αυτοχθόνων Ναβάχος από την πατρική τους γη, στη ΒορειοΑνατολική Αριζόνα, για να τραβήξουν την προσοχή των μέσων ενημέρωσης και της Γερουσίας, στον αγώνα του Big Mountain. Τα γεγονότα προσέλευσαν χιλιάδες κόσμου απ' όλη την υφήλιο, συμπεριλαμβανομένων και δημοσιογράφων από εφημερίδες και περιοδικά μεγάλης κυκλοφορίας, στην περιοχή των Ναβάχος, ολόκληρη την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1986.

Είναι πιθανό πως, αυτή η παρουσία της διεθνιστικής αλληλεγγύης και των μέσων πληροφόρησης στο Big Mountain, το περασμένο καλοκαίρι, απέτρεψαν την άσκηση βίας από τη μεριά της Κυβέρνησης, στην επιδίωξη της να λύσει το ζήτημα μέσα στη χρονική προθεσμία. Σαν αποτέλεσμα, χιλιάδες αντιστεκόμενοι ζουν, ακόμη, στη γη τους, στην πρώην Περιοχή Κοινής Χρήσης και αγωνίζονται για την επιβίωση, αντιμετωπίζοντας σοβαρή μείωση των κοπαδιών τους, την απαγόρευση της οικοδόμησης ή επιδιόρθωσης σπιτιών, και την αυξανόμενη πίεση των «συμβούλων» της ΒΙΑ που, κάθε τόσο επισκέφονται τη γη τους και προσπαθούν να πιέσουν το λαό τους να συμφωνήσει να υπογράψει την εκτόπιση τους στη «νέα γη» τους (περισσότερα γι' αυτή τη νέα πατρίδα, παρακάτω).

Το πρόβλημα που προκύπτει, μετά τη λήξη της προθεσμίας, είναι η διατήρηση του ενδιαφέροντος του λαού, του τύπου και της Γερουσίας, για κάτι που είναι, πιθανά, η μοναδική μαζικότερη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει γίνει ποτέ, σ' αυτή τη χώρα.

Η άμεση επιδίωξη είναι να εμποδίσουμε στην κυβέρνηση να ολοκληρώσει το πρόγραμμα της πολιτισμικής γενοκτονίας, τώρα που παρα πολλοί έχουν φύγει για ν' ασχοληθούν με κάποιο άλλο ζήτημα, ή, να καλύψουν μια άλλη υπόθεση.

ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Η αντίσταση, μετά την εξάντληση των χρονικών περιθωρίων, παίρνει πολλές μορφές. Η καρδιά της αντίστασης, είναι ακόμα, φυσικά, στην περιοχή που μέχρι τώρα ονομάζονταν Κοινόχρηση Περιοχή για τους Ναβάχο — Hopi, όπου οι ντόπιοι Ναβάχο συνεχίζουν να ζουν παρά τις, για χρόνια, ενοχλήσεις της κυβέρνησης και τις απόπειρες αποκλεισμού της γης τους, μέχρι τη λιμοκτονία τους.

Αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας, στις 9 Αυγούστου 1986 μερικές εκατοντάδες Navajo και Hopi συγκεντρώθηκαν για τη Γιορτή της Αδελφωσύνης, κοντά στο Teesto, για να διαλύσουν το μύθο που έφερε, τάχα, τους δυο λαούς να φιλονικούν για κάποιες εκτάσεις.

Δηλώσεις που έκαναν οι εκπρόσωποι των Navajo και Hopi στη διάρκεια της συνάντησής τους, μεταφέρονται στους αντιπροσώπους της Γερουσίας, για να βοηθήσουν στην ενημέρωσή τους για τη μακρόχρονη ιστορία των στενών σχέσεων ανάμεσα στις φυλές.

Σε αλληλεγγύη σ' αυτούς τους ιθαγενείς που ακόμα υφίστανται την πίεση της εκτόπισης, κατά τη διάρκεια

της εβδομάδας από 2 - 9 Φλεβάρη, οι ομάδες συμπαράστασης στο Big Mountain απ' όλη τη χώρα, διοργάνωσαν την εβδομάδα Άμεσης Δράσης. Διαμαρτυρίες, πορείες, πορείες με μηχανές, ολονυχτίες και άλλες εκδηλώσεις κοινοποίησης οργανώθηκαν σε αρκετές περιοχές και πόλεις. Μερικοί συμπαραστάτες συλλήφθηκαν σ' ένα κρατικό κτίριο στο Portland του Oregon· πολλές ομάδες κατάφεραν να εξασφαλίσουν την κάλυψη των εκδηλώσεών τους από τα τοπικά μέσα πληροφόρησης. Στο Tucson, η τοπική ομάδα συμπαράστασης έδωσε παράσταση θεάτρου του δρόμου, και στο Berkeley οι διαδηλωτές ντύθηκαν πρόβατα, διαμαρτυρούμενοι για την εκβιαστική εξόντωση των κοπαδιών.

Την εβδομάδα που ήταν αφιερωμένη στην αντίσταση, η επιτροπή Άμεσης Δράσης του Flagstaff οργάνωσε πορεία με μηχανές στην εταιρεία άνθρακος του Peabody και μια ολονύχτια συγκέντρωση μπροστά από τα κεντρικά γραφεία της Επιτροπής Μετεγκατάστασης. Παρά το γεγονός ό,τι, πάνω από 50 άτομα συμμετείχαν σ' αυτές τις εκδηλώσεις συμπεριλαμβανομένων και γερόντων από την περιοχή του Big Mountain οι τοπικές εφημερίδες κατάφεραν ν' αποφύγουν την κάλυψη των γεγονότων αυτών. Δραστήριες ομάδες συμπαράστασης συνεχίζουν την πληροφόρηση στις περιοχές τους για το πρόβλημα και θεμελιώνουν σταθερά την συνέχισή του αγώνα.

Η επιτροπή για την υπόθεση Clergy και Laity, της περιοχής του Κόλπου, (CALC) έχει οργανώσει ολονυχτία πιστών στα ορυχεία του Peabody, για τις 4 Απρίλη επέτειο της δολοφονίας του Δρα Martin Luther King Jr. Η ετήσια συγκέντρωση για την επιβίωση του Big Mountain όπου οι συμμετέχοντες έρχονται απ' όλη τη χώρα, φέτος γίνεται 16 - 19 Απρίλη.

ΠΙΘΑΝΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

Η οργάνωση της συμπαράστασης συνεχίζεται σε νομοθετικό αλλά και στο δικαστικό επίπεδο. Η Γερουσία, τώρα, βρίσκεται σε σχετικά ευνοϊκή θέση για να εξετάσει τη νομοθεσία, ως προς την απόρριψη ή τροποποίηση του Νόμου για τη Μετεγκατάσταση, Π.Δ. 93 — 531. Ο πρώην γερουσιαστής Barry Goldwater (Ρεπουμπλικάνος), ο μοναδικός και σημαντικότερος αντίπαλος του σταματήματος της εκτόπισης έχει παραιτηθεί από τη θέση του και έχει αντικατασταθεί από τον γερουσιαστή Dennis DeConcini (Δημοκρατικός). Ο DeConcini είναι ανοιχτός στην λύση του ζητήματος, με πρόταση συμβιβαστικής νομοθετικής λύσης από παλιά. Σαν ο σπουδαιότερος γερουσιαστής της Αριζόνα, και μέλος της Εκλεγμένης Επιτροπής της Γερουσίας για τα Ζητήματα των Ινδιάνων (από την οποία πρέπει να περάσει κάθε νομοσχέδιο που προτείνεται μ' αυτό το αντικείμενο) είναι ένας βασικός παράγοντας.

Ο άλλος γερουσιαστής της Αριζόνα, John McCain (Ρ), είναι επίσης μέλος της παραπάνω επιτροπής (SSCIA)· ήταν ένας από τους εισηγητές του νομοσχεδίου Udall—McCain που προτάθηκε την περασμένη άνοιξη, το οποίο προτείνει ανταλλαγή εδαφών ανάμεσα στους Hopi και Navajo, επιτρέποντας σε μερικές οικογένειες, στην πρώην Περιοχή Κοινής Χρήσης, να μείνουν εκεί. Επί πλέον, η αντιπροσωπεία της Αριζόνα, ίσως φανεί πρόθυμη στην πρόταση μιας συμβιβαστικής νομοθετικής λύσης. Ακόμη περισσότερο, σαν αποτέλεσμα της πίεσης του εκλογικού σώματος, ο Ρεπουμπλικάνος Morris Udall από την Αριζόνα έχει προγραμματίσει ακρόαση δυο ημερών, στον καταυλισμό, στα μέσα Απρίλη, όπου θα δεχτεί τις μαρτυρίες από ιθαγενείς Hopi και Navajo και αντιπροσώπους των συμβουλίων των δυο φυλών.

— Είναι η πρώτη ακρόαση από επιτροπή της Γερουσίας για το συγκεκριμένο ζήτημα, που γίνεται στο Big Mountain.

Επιπρόσθετα, ο Peter MacDonald, ο αμφιλεγόμενος πρώην πρόεδρος της επιτροπής για τα ζητήματα των φυλών, που επανεκλέχτηκε στη θέση του, αναμένεται να εξαγγείλει τη θέση του για μια νομοθετική ρύθμιση μέσα στον Απρίλη.

Αν υποστηρίξει μια μερική λύση — όπως, η ανταλλαγή εδαφών ή η ανάκληση του Π.Δ. 93 — 531, — πολύ πιθανό να προετοιμάσει ένα νομοσχέδιο που θα προταθεί από τον DeConcini, και το οποίο θα μετατόπιζε το βάρος της ευθύνης στο Κογκρέσο.

Επικοινωνήστε με την Επιτροπή Νομικής Βοήθειας και Υπεράσπισης του Big Mountain (η διεύθυνση παρακάτω) για να μάθετε νέα, σχετικά με το πότε γίνεται κάποια νομοθετική διεκδίκηση και το είδος της πίεσης που μπορούμε ν' ασκήσουμε προκειμένου να καταφέρουμε την πιο δίκαιη απόφαση για τους κατοίκους της Περιοχής Κοινής Χρήσης.

Αποτέλεσμα της σοβαρής πίεσης της κοινής γνώμης που έχει ασκηθεί στο Κογκρέσο για το ζήτημα αυτό — είναι ότι μέλη-κλειδιά της επιτροπής είναι πρόθυμοι για την ολική Αναθεώρηση του Νόμου 93 — 531. Ο Richard Jones, ερευνητής ύλης στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσου, έκανε μια υπηρεσιακή επίσκεψη στο Big Mountain, το περασμένο Φθινόπωρο, λόγω του εθνικού ενδιαφέροντος σ' αυτό το ζήτημα. Δήλωσε ότι ο φάκελος για την εκτόπιση ήταν η επίσημη θέση που είχε προταθεί αρκετές φορές, από το Κογκρέσο, το 1986. Αν γίνει πρόταση για απόφαση ανάκλησης ή αναθεώρησης του νόμου, αυτό θα συμβεί, πιθανό αυτή την άνοιξη, και είναι επιτακτική ανάγκη η μαζική ανταπόκριση του εκλογικού σώματος, έτσι ώστε το Κογκρέσο ν' αντιληφθεί ότι δεν έχουμε ξεχάσει το υπάρχον πρόβλημα, και απαιτούμε δικαιοσύνη για τους Ινδιάνους ιθαγενείς. Ο αγώνας συ-

συνέχεια στη σελ. 12

συνέχεια από σελ. 11

νεχίζεται — η ενεργητική μας συμπαράσταση είναι καθοριστική — ακόμα.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

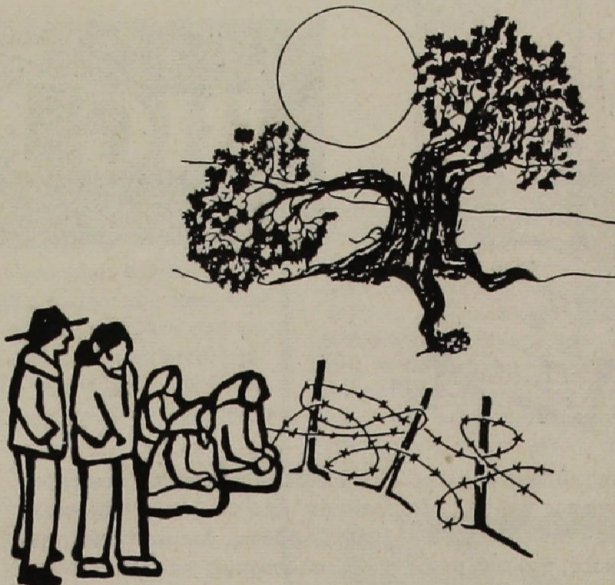
Μια από τις πιο ελπιδοφόρες πρωτοβουλίες, που προετοιμάζονται για την Αντίσταση στο νόμο Εκτόπισης, είναι η προσφυγή στο Πρώτο Αναθεωρητικό Δικαστήριο, η οποία προσβάλλει τη συνταγματικότητα της αναγκαστικής εκτόπισης γιατί παραβιάζει το βασικότερο δικαίωμα των Navajo, στην ελευθερία της θρησκείας τους.

Η θρησκεία των Navajo, βασίζεται στην άσκηση συχνών θρησκευτικών τελετών, σε συγκεκριμένα, παραδοσιακά καθιερωμένα μέρη, τα οποία δε μπορούν ν' αντικατασταθούν, και που ο Δημιουργός τους, έδωσε εντολές να μην εγκαταλείψουν ποτέ.

Η δίκη, που ελπίζουμε ότι θα γίνει αυτή την Άνοιξη ή το Καλοκαίρι, ανοίγει ένα πεδίο δημοσιοποίησης της βάσης της αντίστασης των Navajo, στην εκτόπισή τους: την πνευματική σχέση τους με τη χώρα τους.

Η αγωγή, γνωστή σαν Υπεράσπιση του Κανονισμού για τα Ιερά Εδάφη (των Ινδιάνων), έχει την υποστήριξη μεγάλου αριθμού μελών της φυλής των Navajo, πολλοί από τους οποίους έχουν κάνει ξεκάθαρες δηλώσεις για τις θρησκευτικές πεποιθήσεις τους και γιατί δεν επιτρέπουν την εκτόπισή τους. Δικηγόροι απ' όλη τη χώρα βοηθούν σ' αυτή την υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων και εισαγγελέων από το Κέντρο για τα Συνταγματικά Δικαιώματα και την Εθνική Επιτροπή Άμεσης Υπεράσπισης των Πολιτικών Ελευθεριών, στη Νέα Υόρκη· ο Bruce Ellison, που υπερασπίστηκε νομικά, με επιτυχία, την υπόθεση του Yellow Thunder Camp, στη Rapid City, της Νότιας Ντακότα· και οι εισαγγελείς της Εθνικής Ένωσης Νομικών στο Γραφείο Νομικής Βοήθειας στο Big Mountain, στο Flagstaff.

Εν τω μεταξύ, το Φλεβάρη, το Γραφείο Ινδιάνικών Υποθέσεων (BIA) άρχισε την οικοδόμηση κτιριακών εγκαταστάσεων στα «νέα εδάφη», κοντά στα σύνορα με

το Νέο Μεξικό, παρά τα ανησυχητικά και αναπάντητα ερωτήματα για την ποιότητα και ποσότητα των αποθεμάτων νερού (στα «νέα εδάφη»).

Η κυριότερη πηγή νερού για την αποκαλούμενη «νέα χώρα», ο ποταμός Puerco, ήταν ο χώρος όπου έγινε η μεγαλύτερη διαρροή προϊόντων εξόρυσσόμενου ουρανίου, στις ΗΠΑ το 1979. Η καταστροφή μιας επιφανειακής αποθήκης εξορυσσόμενου ραδιενεργού ορυκτού, προκάλεσε τη διαρροή ραδιενεργού ύδατος.

Σημαντικοί έλεγχοι, μέχρι σήμερα δε μπόρεσαν να εγυθθούν τη μακροχρόνια επάρκεια των αποθεμάτων νερού. Παρ' όλα αυτά η BIA και η Επιτροπή Μετεγκατάστασης σχεδιάζει τις πρώτες μετακινήσεις μερικών οικογενειών στους νέους οικισμούς μόλις ολοκληρωθούν, πιθανά μέχρι τις αρχές της άνοιξης ή το καλοκαίρι.

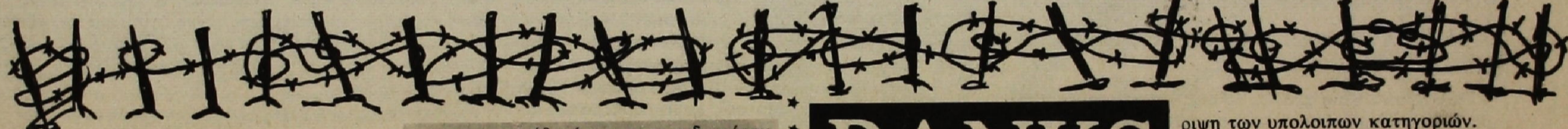
Η απειλή της αναγκαστικής εκτόπισης είναι πέρα από το λαό των Navajo. Αν όχι στιδήποτε άλλο, ίσως τώρα, είναι πιο άμεση από ποτέ άλλοτε, χωρίς μεγάλο αριθμό συμπαριστατών και δημοσιογράφων που η παρουσία τους θα είναι μάρτυρες στις ενέργειες της κυβέρνησης. Για περισσότερες πληροφορίες, για το πως μπορείτε να συμπαρισταθείτε στον αγώνα της αντίστασης του Big Mountain, ή για να κάνετε — οποιαδήποτε, αναγκαία συνεισφορά, γράψτε ή τηλεφωνήστε:

Για την ισχύουσα νομοθεσία, τις νέες εκτάσεις, τη μεθόδευση οποιασδήποτε συμπαράστασης:
Big Mountain Legal Defense Offense Committee
2029 N. Center St., Suite C
Flagstaff, AZ 86001
(602) 774 — 5233

Για τη δίκη στο Πρωτοβάθμιο Αναθεωρητικό Δικαστήριο, ή άλλες εκκρεμείς δίκες:

In Defence of Sacred Land
P.O. Box 1509
Flagstaff, AZ 86002
(602) 779 — 1560

(Πηγή: Northern Sun)

ΥΠΟΘΕΣΗ PELTIER

Η υπόθεση του φυλακισμένου Ινδιάνου ακτιβιστή Leonard Peltier έφτασε στο βήμα του Καναδικού Κοινοβουλίου, για συζήτηση, στις 17 Μάρτη.

Ο Peltier, 42 χρονών, από τη φυλή των Anishinabe της Lakota, εκδόθηκε στις Ενωμένες Πολιτείες από τον Καναδά το 1976, με βάση (παραπλανητικές) κατασκευασμένες πληροφορίες που δόθηκαν σε Καναδικό δικαστήριο από τις αρχές των Ε.Π.

Πράκτορες το Ομοσπονδιακής Ανακριτικής Υπηρεσίας (FBI) που κατηγορήθηκαν από ομοσπονδιακούς δικαστές για ένα στοιχείο της υπόθεσης που σημαίνει εκβιασμό μάρτυρα.

Με βάση την ένορκη κατάθεση της Murtle Poor Bear, μιας γυναίκας από την Oglala της Lakota, η οποία κατάγγελε ότι είχε δεχτεί απειλές από πράκτορες του FBI, ο Peltier, είχε εκδοθεί, από τον Καναδά στις Ε.Π. Ο Peltier, είχε καταδικαστεί το 1977 για το θάνατο δυο πρακτόρων του FBI που σκοτώθηκαν σ' ένοπλη σύγκρουση, στην περιοχή του Pine Ridge στις 26 Ιούνη του 1975. Ο Joseph Stuntz (Killsright), ένας νεαρός Ινδιάνος, σκοτώθηκε επίσης κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών.

Ο Peltier υποστηρίζει ότι δεν σκότωσε αυτός τους πράκτορες. Καταγγέλει ότι δεν δικάστηκε αντικειμενικά — ότι οι ενδείξεις που χρησιμοποιήθηκαν σε βάρος του κατασκευάστηκαν από το FBI για να εξασφαλίσουν την καταδίκη του. Τώρα βρίσκεται φυλακισμένος στην ομοσπονδιακή φυλακή του Leavenworth, στο Kansas.

«Η υπόθεση Peltier αποτελεί μια διακρατική σκευωρία ανάμεσα στις Ενωμένες πολιτείες και τον Καναδά», είπε ο Βουλευτής Jim Fulson, από τη Skeena (Βρεταννική Columbia). «Για έντεκα χρόνια ο Leonard Peltier κρατείται στις φυλακές εκκρίνοντας καταδίκη για 2 φόνους παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ενδείξεις που θα μπορούσαν να τον αθώσουν.

«Ο Καναδάς έχει να παίξει ένα ζωτικό ρόλο, σ' αυτό το ζήτημα και θα εκμεταλλευτούμε κάθε δυνατή ευκαιρία για να φέ-

ρουμε την υπόθεσή μας, στο ενδιαφέρον της κυβέρνησης των Ε.Π.» είπε ο Fulton.

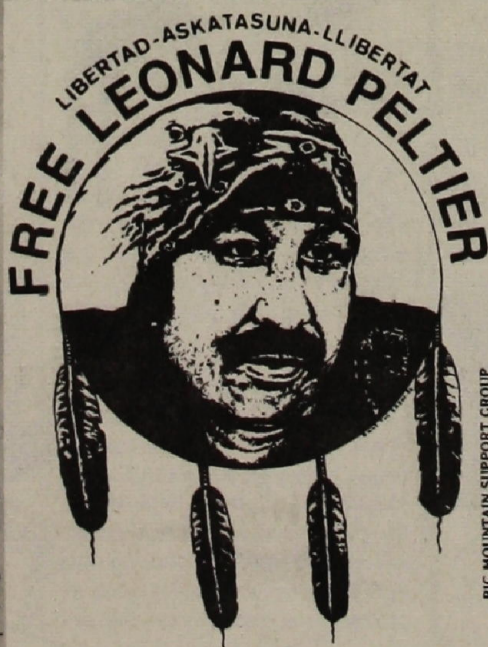
«Η συμφωνία ανάμεσα στα δυο μας έθνη, στην υπόθεση Peltier έχει παραβιαστεί. Σαν συγγενικά έθνη, όσον αφορά τον νόμο και τον ανθρωπισμό, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε στις Ενωμένες Πολιτείες, ότι μια νέα δίκη είναι τουλάχιστον απαραίτητη για τον Peltier και τον Καναδά. Ο Καναδάς ενδιαφέρεται για την τύχη του Κου Peltier και μας ενδιαφέρει να ξεκαθαριστούν οι λόγοι για την έκδοσή του».

Η επιτροπή πολιτών με κείμενο, «καλεί την κυβέρνηση να δείξει ενδιαφέρον για την επιστροφή του κου Peltier στον Καναδά, και για την κατάργηση όλων των εκδόσεων μέχρι σήμερα, για παρόμοιους λόγους». Γράφοντας το σημερινό κείμενο, δεν έχουμε νεότερα αν έχουν αρθεί κάποια μέτρα.

Ο Fulton κατέθεσε την πρόταση, τον Οκτώβρη του 1986. Εξήντα ένα μέλη του Καναδικού Κοινοβουλίου υπέγραψαν το αίτημα μέσα στο 1986, ζητώντας μια νέα δίκη για τον Peltier, στο φως νέων αθωωτικών ενδείξεων που αποκαλύφθηκαν με τη βοήθεια του Νόμου για την Ελευθερία της Πληροφόρησης.

Η υπόθεση του Peltier, βρίσκεται, για την ώρα, υπό μελέτη στο 8ο Περιφερειακό Εφετείο των Ε.Π., το οποίο θα συνεδριάσει σε ολομέλεια (έντεκα δικαστές) για να εξετάσει τα καινούρια στοιχεία.

(Πηγή: Northern Sun, Απρίλης '87)

BIG MOUNTAIN SUPPORT GROUP
P.O. Box 6130, Kansas City, KS 66108
816/531-3774

BANKS

Οι ΗΠΑ προσπαθούν ακόμα να παραπέμψουν σε δίκη τον ηγέτη του AIM Dennis Banks με παλιές κατηγορίες.

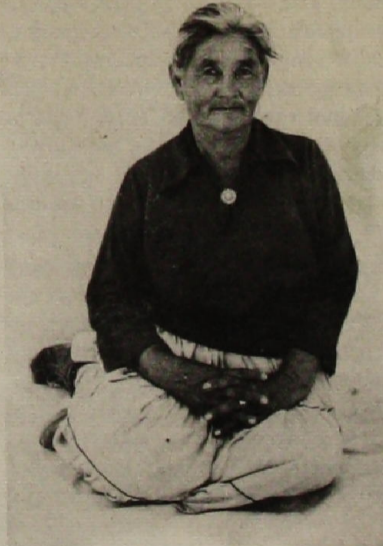
Για άλλη μια φορά έγινε αίτηση στο 9ο Περιφερειακό Δικαστήριο των ΗΠΑ, στις 9 του Μάρτη, επανεξέτασης της υπόθεσης του 1975 του Dennis Banks, για παράνομη κατοχή εκρηκτικών, ένας από τους θεμελιωτές του Κινήματος των Αμερικανών Ινδιάνων (AIM) και τριών άλλων εναγόμενων.

ριψη των υπολοίπων κατηγοριών.

Οι Loud Hawk, Red και Kamook Banks συλλήφθηκαν το Νοέμβρη του 1975 όταν η έρευνα σ' ένα motor home που οδηγούσαν, αποκάλυψε καψούλια, πυροβόλα όπλα με σβησμένους τους χαρακτηριστικούς αριθμούς, και κάποια ύλη που από την κυβέρνηση αποφασίστηκε ότι είναι δυναμίτιδα.

Η ομοσπονδιακή Κυβέρνηση έκανε έφεση, δυο φορές στο Ανώτατο Δικαστήριο για να επανεξετάσει τις κατηγορίες κατά της ομάδας.

Ο Τοπικός δικαστής του Oregon, αποφάσισε το Μάρτη του 1986 με βάση την

Ο Γενικός Εισαγγελέας Kathleen Felton ζήτησε από το 9ο Περιφ. Δικαστήριο να επανεξετάσει τις κατηγορίες κατά των Banks, Kenneth Loud Hawk, Russel Redner και Kamook Banks. Ο δικαστής James Redden απέρριψε την αίτηση κατά της ομάδας του Oregon, το 1983, γιατί η κυβέρνηση παραβίασε τα συνταγματικά δικαιώματα του Banks ως προς τη συνοπτική διαδικασία της δίκη και τη μη τήρηση της (οφειλόμενης) νόμης διαδικασίας.

Οι αρχικές κατηγορίες συμπεριλάμβαναν την κατοχή μη δηλωμένων δυναμιτών και όπλων. Η κατηγορία για τους δυναμίτες έπεσε επειδή οι ενδείξεις δεν ήταν στη διάθεση του δικαστήριου — οι αρχές του Oregon είχαν καταστρέψει τους δυναμίτες. Η έλλειψη συνέχισης της δίωξης από την κυβέρνηση κατέληξε στην απόρ-

προηγούμενη απόφαση ενός άλλου Εφετείου, ότι η κυβέρνηση είχε κάνει έφεση μόνο για το θέμα της συνοπτικής τέλεσης της δίκης. Για το ζήτημα της μη τήρησης της νόμης οφειλόμενης διαδικασίας δεν έγινε έφεση, και η υπόθεση έχει παραμείνει απορριφθείσα, με βάση στην απόφαση του δικαστήριου.

Η κυβέρνηση τώρα κάνει έφεση και σ' αυτή την απόφαση. Καμιά απόφαση δεν αναμένεται για τους άμεσους προσεχείς μήνες.

Ο Banks, μέλος της φυλής των Ozibwe, από τον καταυλισμό του Leech Lake της Βόρειας Μινεσότα, ζει προς το παρόν, στην περιοχή του Pine Ridge στη Ν. Ντακότα και δουλεύει σ' ένα πρόγραμμα (επαγγελματικής) επιβίωσης των μελών των φυλών.

ΛΕΡΟΣ

ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Στις 27 Μάη του '87 η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ - ΟΔ/ΙΚΗΣ διοργάνωσε μια εκδήλωση με θέμα: ΛΕΡΟΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Η εκδήλωση άρχισε με εισηγήσεις της ΟΜΑΔΑΣ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ (μια απ' αυτές τις εισηγήσεις δημοσιεύτηκε στη ΔΟΚΙΜΗ Νο 19). Κοινοποιήθηκαν στοιχεία, που έδωσαν μια πλήρη (και φρικιαστική) εικόνα της καθημερινής βαρβαρότητας των ασύλων.

Όπως, για παράδειγμα, ότι στην Ελλάδα σήμερα υπάρχουν 12.500 άνθρωποι έγκλειστοι μέσα στα ψυχοεξοντωτήρια - ψυχιατρεία!

Στη Λέρο βρίσκονται οι 1300 απ' αυτούς. Για το 60% των ανθρώπων που είναι κλεισμένοι στο κάτεργο της Λέρου δεν ενδιαφέρεται κανείς! Υπάρχουν έγκλειστοι που έχουν να δεχτούν επίσκεψες από συγγενείς η οποιονδήποτε άλλο 20 ολόκληρα χρόνια! 20 χρόνια χωρίς καμιά επαφή με τον έξω κόσμο...

Στο ψυχιατρείο της Λέρου ένα ποσοστό 5% είναι επιληπτικοί, που θεωρήθηκαν ψυχασθενείς από τις οικογένειές τους και τους ξεφορτώθηκαν παρατώντας τους σ' αυτό το φοβερό χωνευτήρι των ανθρώπινων ψυχών.

Από τους έγκλειστους στο Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου, μόνο το 35% δείχνει σημάδια επιθετικότητας η οποία στρέφεται αποκλειστικά ενάντια σε άψυχα αντικείμενα της κρατικής παρουσίας.

ΟΙ ΑΖΗΤΗΤΟΙ

Ακολούθησε η προβολή της ταινίας του Κώστα Ζώη «οι αζήτητοι». Ο σκηνοθέτης κάνοντας παραλληλισμούς με την ΚΟΛΑΣΗ του Δάντη προσπαθεί να δείξει το μέγεθος της απόρριψης που υφίστανται αυτοί οι άνθρωποι, που ξεμπάρκαραν από τα «πλοία των Τρελών» στη Λέρο.

Η ταινία δεν εμμένει σε σκηνές που παρουσιάζουν τη βρωμιά του ασύλου, ούτε επιχειρεί να προκαλέσει τον οίκτο και να ξυπνήσει τα φιλάνθρωπα αισθήματα των θεατών.

Μπροστά από την κάμερα παρελαύνουν τα βλέμματα δεκάδων ανθρώπων, βλέμματα απλάνη.

Σε μερικά διακρίνεται κάποια σπίθα, τα περισσότερα είναι απονεκρωμένα.

Και κάπου εδώ εμφανίζονται τα ψυ-

χοφάρμακα. Τετράγωνα ξύλινα ράφια μ' αυτοκόλλητες ταινίες: Largactil, Acinedon, Argane... Η ώρα του φαγητού, εκατοντάδες ξυρισμένα κεφάλια που κάνουν την ίδια χαρακτηριστική κίνηση και μετά πίνουν δυο γουλιές νερό, μόλις κατάπιαν τα θαυματουργά κουφέτα...

Σε μια άλλη σκηνή της ταινίας, ο αφηγητής παρατηρεί: «Εδώ μέσα δεν υπάρχουν ρολόγια. Εδώ οι έγκλειστοι μετράνε το χρόνο με το ίδιο τους το σώμα». Στην οθόνη φαίνονται οι παλινδρομικές κινήσεις μπρος-πίσω, δεξιά-αριστερά που κάνουν δεκάδες ανθρώπινα κορμιά.

Στα 55 λεπτά που διαρκεί η ταινία, αντιλαμβάνεται κανείς την έννοια «εγκατάλειψη» σ' όλο της το μεγαλείο. Αλλά η πιο φορτισμένη συγκινησιακά σκηνή είναι εκείνη που δείχνει έναν τρόφιμο του Κ.Θ.Λ. να τραγουδάει ένα παλιό άγνωστο ρεμπέτικο που έχει το στίχο: «και τώρα χωρίς αγάπη πως θα ζήσω»...

Μετά το τέλος της ταινίας διευκρινίστηκε ότι ο Ζώης τη γύρισε στα 1982. Τότε που το ΠΑΣΟΚ ήταν φρέσκο στην εξουσία και επιχειρούσε να εμφανίσει ένα φιλελεύθερο προσωπείο. Οι εθνικοσοσιαλιστές δεν είχαν να χάσουν τίποτα τότε, το αντίθετο. Για όλα έφταιγε η επάρατος δεξιά. Οι πράσινοι κρατιστές δεν είχαν αρχίσει να πραγματοποιούν το «όραμά» τους ακόμα. Έτσι επέτρεψαν το γύρισμα μιας ταινίας μέσα σ' άδυτα του κάτεργου της Λέρου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΡΟ (που παρουσιάστηκαν στην εκδήλωση)

Η συζήτηση που ακολούθησε επικεντρώθηκε μόνο στο θέμα της Λέρου ενώ το ζήτημα της Ασυλιακής Κοινωνίας θίχτηκε ελάχιστα. Κύρια αυτό οφείλεται στο ότι οι παρευρισκόμενοι ανήκαν στους ιατρικούς κύκλους και γινόντουσαν διαρκείς αντιπαραθέσεις μεταξύ μυημένων.

Η ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΛΕΡΟ, σχετικά με το ΚΘΛ, προωθεί το σταδιακό κλείσιμο του ασύλου με της εξής πρόταση: «Να δημιουργηθούν πολλά μικρά άσυλα έξω από κάποιες επαρχιακές πόλεις και οι τωρινοί έγκλειστοι να μεταφερθούν σ' αυτά με κριτήριο την καταγωγή τους, έτσι ώστε να 'χουν τη δυνατότητα να βρε-

ΛΕΡΟΣ

& ΑΣΥΛΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

* Τρέλα δεν είναι παρά η πιο άπελπισμένη έκφραση της ολοκληρωτικής στέρησης αυτονομίας όλων μας. Η πιο άπελπισμένη έκφραση του κοινού φόβου, ή πιο άπελπισμένη κίνηση της άοπλης άμυνας μας. Η άλλως, έγκολλαπτόμενοι σχιζοφρενείς είμαστε όλοι, γιατί οι ίδιες οι δομές της κοινωνίας μας σχιζοφρενικές είναι. Ετά άσυλα, στην αυτοκτονία και στη πρέσα βρίσκονται, απλά, οι πιο άπελπισμένοι από μας όλοι μας.

* Ψυχασθενής, ένα άδύμη θύμα του κοινωνικού ρατσισμού. Η κοινωνία του κεφαλαίου και του κράτους δεν σκόπηκε ποτέ διατεθειμένη να σεβαστεί την ιδιαιτερότητα* όποια και να 'ναι. Την στιγματίζει αντίθετα και την έμμεταλλεύεται για να δημιουργήσει τους άπαράλητους 'έχθρους του καλού του λαού" και να ξεπεράσει έτσι τις κρίσεις της.

* Ο σχιζοφρενής, στην ούσα, δικάζεται. Για περιορισμένο ζήλο σύμπραξης στους μύθους της εθνικής και εθνολογικής ζωής, της δημοκρατίας και έθνικης άμοφυλίας, της αλληλεγγύης. Και φυσικά καταδικάζεται* σε κοινωνικό θάνατο.

* Η κοινωνική ήθικη, διαθέτοντας προκρούστεια οικονομικά κριτήρια, δεν προβλέπει άπαισιότατη θέση για τους τρελούς μέσα στις νόρμες της παραγωγικότητας. θέση για 'αυτούς (Α'Β" ή και κατάστρωμα) υπάρχει μόνο στα ψυχομάρμετ.

* Ψυχιατρική. Η Ιατρική για ψυχικές "νόσους", ή Ιατρική για διαταραχές "της ψυχής" αυτής της κοινωνίας, ή Ιατρική για τ' άγρανάσια του κοινωνικού έτοιμου μηχανισμού. Η Ιατρική-όπλο της έξουσίας.

* Η τρέλα είναι ζήτημα καθαρά πολιτικό. Γιατί πολιτικό είναι τ' ό ζήτημα της καταστολής και της έργασίας, της δημιουργίας και της περιωρισποποίησης ή άνακάλυψης του έαυτού μέσα από λαβυρίθους και άδιέξοδα. Και γιατί, η ίδια η άίσιανότητα "Τρελή" συμπεριφορά είναι συχνά έστια άνατροπής.

* Μιλάμε για τ' έλερο. Για κάθε έλερο, για κάθε μέθοδο καταστολής και χώρο έγκλεισμού. Τ' ό πρόβλημά μας δεν μπορεί να είναι μόνο τ' άσυλα-ψυχιατρεία, τ' ό στιγμή που γινόμεστε καθημερινέ θεατές και θύματα μιας συνεχούς ψυχιατρικοποίησης δόκιμης της κοινωνίας. Τ' ό γνωρίζουμε άλλωστε καλά, "φυλακές-στρατός-ψυχιατρεία... αυτή είναι η έξουσία".

* Δεν ζητάμε μια έλερο έκσυγχρονισμένη, ψυχιατρικά καλύτερα. Δεν έμπιστευόμαστε τις βελτιωτικές άπαιτήσεις, όπου τ' ό άνθρωπιστικό καταργεί τ' ό άνθρώπινο.

* Βρισκόμαστε δίπλα σ' όλους όσους άγωνίζονται για τ' ά δικαιώματα των ψυχασθενών, με μόνιμη και μόνη πρότασή μας τ' όν προοπτική καθολικής άνατροπής της έξουσίας* τ' όν έξόγερση ενάντια σ' ό σύνολο των δομών που άλλοστρίωνουν ό,τι άδυσεντικό υπάρχει γύρω και μέσα μας.

* Καλούμε σ' όν άγώνα έπεισο που όά κάνει έπείσο Παρόν τ' όν κοινωνία δίχως ψυχασθενείς και ψυχιάτρους. Και που δεν μπορεί να είναι άλλη από τ' όν άταξική κοινωνία της συντροφικής άλληλεγγύης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ-ΟΔΩΤ/ΙΚΗΣ

Εκδήλωση, σ' ό Ηρά Άμφιθέατρο της Ιατρικής Έσχολής 'Αθήνας. Τετάρτη, 27 Μαΐου 1987, 7.30μ.μ.

θούν κοντά στο κοινωνικό περιβάλλον απ' το οποίο προήλθαν, να μπορούν να δέχονται επισκέψεις, να μπουν σε μια σταδιακή διαδικασία επανένταξης στην κοινωνία». Είναι όμως λύση το να δημιουργηθούν άσυλα παντού; Μήπως θα 'πρεπε σύμφωνα με αυτή τη λογική, στο άμεσο μέλλον να απαιτείται το καθένας το προσωπικό του «ψυχοθεραπευτήριου»; Άλλη πρόταση σε σχέση με τη Λέρο είναι να αποασυλοποιηθούν σταδιακά όλοι οι λιγότερο «επικίνδυνοι» που είναι και ένα αρκετό ποσοστό από τους έγκλειστους και οι υπόλοιποι να μεταφερθούν σε άλλα ψυχοθεραπευτήρια πιο «ανθρώπινα».

Όταν ξεκίνησε από την ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΡΩΝ ΛΕΡΟΥ η μελέτη των ιστορικών κάποιων έγκλειστών, το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας αντιμετώπισε την κίνηση αδιάφορα κι αρνητικά, όπως και κάθε μηχανισμός της έξουσίας αποσιωπώντας και καταπνίγοντας οποιαδήποτε άποψη, αντίθετη ή διαφορετική από τις άμεσες επιδιώξεις του.

Άλλά εκείνο που ξάφνιασε όλους στην συζήτηση, ήταν η άποψη του διευθυντή του Δαφνίου, ότι μέσα στα ψυχιατρεία υπάρχει η υπέρτατη ποίηση! Θα συμφωνούσε κανείς μαζί του, αν εννοεί ότι ο Σολωμός κι ο Παλαμάς όταν τους έπιανε το εθνικιστικό παραλήρημα ήταν «για δέσιμο»!

Αυτές οι αφελείς γενικεύσεις, όταν προέρχονται από ένα διευθυντή ψυχιατρείου μπορούν να γίνουν ύπουλα όπλα ενάντια στους έγκλειστους. Με το ν' αποδίδεις σε κάποιον το ακαταλόγιστο τον εξοντώνεις σαν προσωπικότητα πιο «ανθρωπιστικά» απ' όπ όταν τον θεωρείς επικίνδυνο.

Όσον αφορά την Ασυλιακή Κοινωνία, έγινε μια αναφορά σ' όπ ό η Λέρος είναι η κορφή του παγόβουνου, αλλά δεν εξετάστηκαν περισσότερο ούτε οι αιτίες ούτε και οι κοινωνικές συνθήκες που επιτρέπουν το θάψιμο ζωντανών ανθρώπων, που δεν μπορούν να προσαρμοστούν απόλυτα στις παραγωγικές - κοινωνικές διαδικασίες και να εναρμονιστούν με τα καθιερωμένα.

Συμπληρώθηκαν δυο χρόνια από την έκδοση της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Επειδή όμως μια δοκιμή δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται απεριόριστα, γι αυτό καιρός είναι να πάρει τέλος...

Η συντακτική ομάδα της ΔΟΚΙΜΗΣ αποφάσισε την ένταξή της στην Ένωση Αναρχικών και τη συμμετοχή της στην έκδοση της εφημερίδας της Ένωσης.

Εκτός από αυτό το τεύχος, η ΔΟΚΙΜΗ, θα κυκλοφορήσει την 1η Ιούλη και την 1η Αυγούστου, το τεύχος της 1ης Αυγούστου θα είναι και το τελευταίο της ΔΟΚΙΜΗΣ (Νο 23).

Τον Σεπτέμβρη θα κυκλοφορήσει το πρώτο φύλλο της Δεκαπενθήμερης έκδοσης της Ένωσης.

Ο τίτλος της εφημερίδας θα είναι ΑΝΑΡΧΙΑ.

Οι σύντροφοι που έχουν χρήματα από την διάθεση προηγούμενων φύλλων της ΔΟΚΙΜΗΣ (ιδιαίτερα εκτός ΑΘΗΝΩΝ) θα πρέπει να μας στείλουν το συντομώτερο τα χρήματα, για να καλύψουμε τις υποχρεώσεις της ΔΟΚΙΜΗΣ.

Η συντακτική Ομάδα

«Οι Μπολσεβίκοι και ο εργατικός έλεγχος»

Μωρίς Μπριντόν: Η μπροσούρα αυτή έχει δυο στόχους, γράφει ο συγγραφέας της, πρώτον φιλοδοξεί να συνεισφέρει νέα στοιχεία στη συζήτηση που διεξάγεται σχετικά με τον εργατικό έλεγχο. Και δεύτερο, επιχειρεί μια νέου είδους ανάλυση για τα πεπραγμένα της Ρωσικής επανάστασης».

Αν αυτός είναι ο στόχος της μπροσούρας αυτής τότε ο Μ.Μπριντόν τον πετυχαίνει απόλυτα. Και όχι μόνον αυτό, ο αναγνώστης βρίσκεται μπροστά σε μια λεπτομερή ημερολογιακή καταγραφή των γεγονότων που συγκλόνισαν την Ρωσία από το 1917 μέχρι το 1921. Για αυτό το λόγο και ο υπότιτλος του βιβλίου είναι, το κίνημα των εργοστασιακών επιτροπών 1917-21. Το βιβλίο όπως αναφέραμε πιο πάνω έχει την μορφή ημερολογίου. Πρόκειται για μια ψύχραιμη και αντικειμενική

καταγραφή των γεγονότων. Δεν υπάρχουν μέσα αφοριστικοί βερβαλισμοί του τύπου «το κόμμα σαν ενσάρκωση του ολοκληρωτισμού και της γραφειοκρατίας» κλπ. Ο Μπριντόν προσπαθεί, μαζί με τον αναγνώστη να κατανοήσει και όχι να αφορίσει. Το αποτέλεσμα της επαναστατικής διαδικασίας στη Ρωσία δεν είναι προϊόν κάποιας μπολσεβίκης προδοσίας, ο εκφυλισμός της οφείλεται στην ίδια την αντίληψη και την δομή του κόμματος αυτού. Από αυτή την άποψη η καταδίκη της μπολσεβίκικης αντίληψης γίνεται περισσότερο ολική και περισσότερο πειστική από ότι όταν επιχειρείται με αφορισμούς του τύπου «οι νταβάδες της εργατιάς».

Η μπροσούρα του Μ. Μπριντόν είναι και για έναν ακόμη λόγο χρήσιμη στην Ελλάδα. Υπάρχει στους κύκλους μας η αντίληψη ότι οι μπολσεβίκοι επικράτησαν εύκολα και χωρίς πολλές αντιδράσεις. Όπως φαίνεται μέσα από τις σελίδες του βιβλίου ο σχετικός αγώνας ούτε εύκολος ούτε σύντομος ήταν. Κράτησε τέσσερα ολόκληρα χρόνια κατά τα οποία πολλές φορές πολλά πράγματα διακυβεύτηκαν.

Αυτή η κατά ημερομηνία καταγραφή των γεγονότων βοηθάει τον αναγνώστη να κατανοήσει την δυναμική ή την έλλειψη δυναμικής των μαζών σε διάφορα σημεία καμής της επανάστασης. Από τον Φλεβάρη του 17, εποχή κοινωνικού αναβρασμού και απαρχής του κινήματος των εργοστασιακών επιτροπών, μέχρι την 25η Μαΐου 1921 όπου τα υπό μπολσεβίκικο έλεγχο συνδικάτα δέχονται την ΝΕΠ του Λένιν, την επαναφορά δηλ. του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας!!

Σε όλα αυτά τα χρόνια το κίνημα των εργοστασιακών επιτροπών αγωνίζεται με σταθερότητα και συνέπεια για μια ελεύθερη κοινωνία. Πάντα δραστήριες πάντα ριζοσπαστικές, οι επιτροπές υποβάλλουν διαρκώς σχέδια για την εργατική αυτοδιεύθυνση και την ανατροπή των παλιών σχέσεων παραγωγής. Στον αγώνα τους αυτό, που το πιο δραστήριο μέρος πήραν οι αναρχοσυνδικαλιστές τα συμβούλια είχαν να αντιμετωπίσουν πολλούς εχθρούς είτε φανερούς, όπως οι μενσεβίκοι, είτε κρυφούς όπως οι μπολσεβίκοι. Σαν συμπέρασμα το βιβλίο αυτό του Μ.Μπριντόν πρέπει να διαβαστεί γιατί προσφέρει την ιστορία όχι από την πλευρά των νικητών, αλλά από την πλευρά του προλεταριάτου. Και είναι γνωστό ότι την επίσημη ιστορία γράφουν οι νικητές.

Έκδοση : Διεθνής Βιβλιοθήκη, Μετάφραση Θέμης Μιχαήλ.

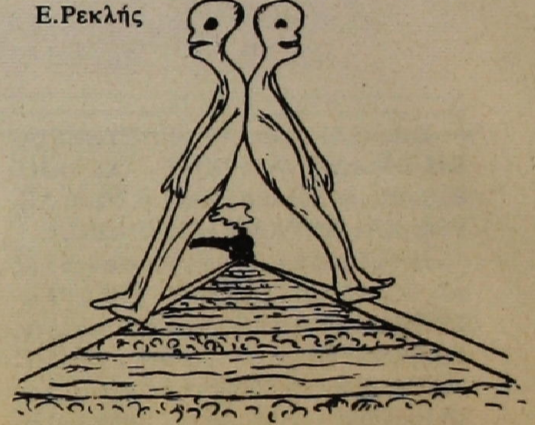
«Τι είναι ο Αναρχισμός» Ν. Ουώλτερ, Φ.Γουντγουόρθ κλπ. Μιλώντας για το έργο του Ντ. Γκερέν «ο Αναρχισμός» είχαμε μιλήσει για τη μεγάλη αρετή του. Αντί δηλ. να μας πει ποιος ήταν κατά τη γνώμη του ο Αναρχισμός, άφησε να μιλήσουν οι ίδιοι οι θεωρητικοί του.

Στην προκειμένη περίπτωση έχουμε μια συλλογή από μπροσούρες, στις οποίες παρατίθενται οι βασικές, κατα τους συγγραφείς τους, αρχές της αναρχικής θεωρίας. Στο βιβλίο αυτό περιέχονται η μπροσούρα του Ν.Ουώλτερ «για τον αναρχισμό» που πρωτοδημοσιεύτηκε στο Βρετανικό ANARCHY, το 1969, το κείμενο του Φ.Γουντγουόρθ «ο Αναρχισμός» που παρουσιάστηκε στο MATCH το 1973, το πολύ αμερικάνικο «ερωτήσεις και απαντήσεις για τον αναρχισμό» που γράφτηκε από μια τετράδα υπερατλαντικών συντρόφων, και τέλος μια «σύντομη ιστορία του αναρχισμού» από τον Ε.Χάρβευ.

Στον πρόλογο του ο εκδότης αναφέρει ότι τα κείμενα αυτά αποτελούν μια μικρή συμβολή στο ξεκαθάρισμα της ιδεολογικής σύγχυσης που επί σειρά ετών μαστίζει τον ελληνικό αναρχικό χώρο.

Δυο μόνο μικρές παρατηρήσεις θα μπορούσαν να γίνουν πάνω σ' αυτό. Πρώτον, εκείνο που μαστίζει τον χώρο των αναρχικών στην Ελλάδα δεν είναι η ιδεολογική σύγχυση αλλά η ιδεολογία, όταν σαν τέτοια νοείται η έκφραση της ψευδούς συνείδησης και δεύτερο ότι τα κείμενα που προαναφέραμε είναι πολύ αρχαιακά, για να βοηθήσουν τον μέσο «χωρικό» και σε πολλές περιπτώσεις αντιφατικά, πράγμα που μάλλον θα επιτείνει παρά θα διορθώσει την κατάσταση. Η μετάφραση των κειμένων έγινε από τον Τόλη Ζυγομαλά και η έκδοση από τον Ελεύθερο Τύπο.

Ε.Ρεκλής

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΕΧΝΟΚΡΑΤΩΝ 'Η ΣΥΝΑΞΗ ΤΡΑΜΠΟΥΚΩΝ;

Στο Βόλο έγινε στις 14 και 15 του Μάη συνέδριο που διοργάνωσε στο Τεχνικό Επιμελητήριο, το τμήμα Κεντρικής Ελλάδος του ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ με θέμα «Προοπτικές ανάπτυξης της ελληνικής Τσιμεντοβιομηχανίας».

Ένα συνέδριο καθαρά τεχνοκρατικό, όπως έγινε ολοφάνερα γνωστό στον κόσμο του Βόλου, από τα επί μέρους θέματα για συζήτηση που αναφέρονταν στο πρόγραμμα. Προσπάθεια έγινε από τους διοργανωτές του συνεδρίου να περάσει αυτό όσο το δυνατόν περισσότερο αθόρυβα χωρίς να γνωρίσει ο απλός Βολιώτης τους σκοπούς αυτού του συνεδρίου που δεν είναι άλλοι από την ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη της τσιμεντοβιομηχανίας στην Ελλάδα και κατά συνέπεια του Τσιμεντάδικου της ΑΓΕΤ (ΗΡΑΚΛΗΣ — ΟΛΥΜΠΟΣ) ίσως και η επαναϊδωτικοποίηση του συγκεκριμένου εργοστασίου που υπάρχει στα όρια του Βόλου και είναι η κύρια πηγή μόλυνσης της πόλης και των γύρω χωριών.

Την κάθετη αντίθεσή τους στην όλη οργάνωση του συνεδρίου θέλησαν να εκφράσουν αρκετοί Βολιώτες μαζί με μέλη της ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΒΟΛΟΥ που όμως συνάντησαν την έντονη και βίαια αντίδραση των έμμισθων εργατοναβάρων της ΑΓΕΤ, και μελών της ΠΑΣΚΕ οι οποίοι παριστάνοντας τους αγανακτισμένους συνέδρους και με την υψηλή καθοδήγηση του προέδρου του εργατικού κέντρου του Βόλου σχεδόν εκπαρθύρωσαν τους διαμαρτυρό-

μενους Βολιώτες.

Οι ύποπτοι σκοποί του συλλόγου των Χημικών Μηχανικών βγαίνουν συμπερασματικά και από την ανακοίνωση που δόθηκε στον τοπικό τύπο, από τον διοργανωτή σύλλογο, μετά τη λήξη του συνεδρίου, σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει το μαύρο-άσπρο και να αμβλύνει την οξυμένη ήδη κατάσταση, μια ανακοίνωση που από μόνη της φανερώνει πόσο οι συνέδριοι ΔΕΝ ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο παρά για μια ασύστολη άκριτη και ισοπεδωτική ανάπτυξη της Τσιμεντοβιομηχανίας σε βάρος της υγείας του βολιώτικου λαού κουνώντας απειλητικά το φάντασμα της ανεργίας. Οι διοργανωτές του συνεδρίου επεδίωκαν την αθόρυβη διεξαγωγή των εργασιών του για να περάσουν μέσα απ' αυτό τις δικές τους κεφαλαϊδούλες θέσεις και να δημιουργήσουν την εντύπωση στον έξω κόσμο ότι «οι ντόπιοι, οι ιθαγενείς, δεν αντιδρούν πλέον σε μια ανάπτυξη-εκσυγχρονισμό του Τσιμεντάδικου» και από 'κει και πέρα όλα είναι δυνατά, ακόμη και η ανάκληση κάποιου προεδρικού διατάγματος για το σταδιακό σταμάτημα της λειτουργίας του εργοστασίου μέχρι το έτος 2.000. Να όμως που με την αντίδραση του λαού του Βόλου η όλη ιστορία κατέληξε πρωτοσέλιδο στις τοπικές εφημερίδες και φάνηκε ακόμη μια φορά ότι Ο ΒΟΛΟΣ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΤΣΙΜΕΝΤΑΔΙΚΟ.

Το πόσο λαοκρατικές διαδικασίες ακολουθήθηκαν στο συνέδριο φαίνεται και από την παρακάτω καταγγελία της Ο.Κ.Β. που δημοσιεύτηκε στον τοπικό τύπο στις 15.5.87.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ ΔΕΝ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΣΧΟΙΝΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΒΟΛΟΥ

ΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΚΑΙ ΣΙΩΠΗ όλων των φορέων που ως το 1981 διεκδικούσαν καλύτερη ποιότητα ζωής με τον αγώνα τους ενάντια στις δραστηριότητες της ΑΓΕΤ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗΚΕ ο σύλλογος Χημικών Μηχανικών Κεντρικής Ελλάδας (διάβαζε τσιμεντοβιομηχανίες) και ΑΙΦΝΙΔΙΑΖΕΙ με το συνέδριο που κάνει στην πόλη μας 14 και 15 ΜΑΗ με θέμα: Η ΤΣΙΜΕΝΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ.

ΒΕΒΑΙΑ πίσω απ' την πρωτοβουλία αυτή κρύβεται η προσπάθεια των εταιρειών, να καλύψουν τις καταστροφικές συνέπειες που προκαλούν στο περιβάλλον και να θεμελιώσουν μια πειστική άποψη για παραπέρα ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ που μαστίζει τον τόπο μας και η συνεπακόλουθη αναγκαστική συναίνεση για την λειτουργία του εργοστασίου της, δίνουν την ευκαιρία στην ΑΓΕΤ να ρυπαίνει ασύστολα και να σχεδιάζει για το μέλλον.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ αυτή την αντιλαϊκή στάση της ΑΓΕΤ. ΘΕΛΟΥΜΕ ότι αυτό το συνέδριο αποτελεί πρόκληση για τους κατοίκους της περιοχής μας και ΚΑΛΟΥΜΕ τους πολίτες να εκφράσουν την αντίθεσή τους ματαιώνοντας το συνέδριο αυτό.

Η ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΟΚΒ

Μπροστά σε νομάργη, διάφορους «εξέχοντες» και την ηγεσία της ΑΓΕΤ, έμμισθοι μπράβοι της εταιρείας, με γροθιές και κλωτσιές, πέταξαν έξω από την αίθουσα του Τεχνικού επιμελητηρίου ομάδα οικολόγων και άλλων πολιτών που διαδήλωναν την αντίθεσή τους στο προκλητικό συνέδριο με θέμα την ανάπτυξη της τσιμεντοβιομηχανίας.

Η βασική μας θέση να μη γίνει το συνέδριο αυτό στο Βόλο, σε ένδειξη ελάχιστης ευαισθησίας μπροστά στα τόσα προβλήματα που έχει επισύρει στη πόλη μας η λειτουργία της ΑΓΕΤ, χλευάστηκε και αγνοήθηκε.

Στη συνέχεια και ενώ υποστηρίζαμε τη θέση μας, ομάδα τραμπούκων παριστάνοντας τους αγανακτισμένους συνέ-

δρους, άρχισαν τις προκλήσεις και τις βρισιές και με το σύνθημα «πετάξτε τους έναν-έναν έξω» πέταξαν όλους τους αντίθετους με το συνέδριο με την συναίνεση όλων των παρευρισκομένων «καταξιωμένων στελεχών» της πολιτικής και κοινωνικής ζωής.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ το σύλλογο Χημικών Μηχανικών Κεντρικής Ελλάδος που επέτρεψε την παρέμβαση έμμισθων τραμπούκων στο συνέδριό του.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ τη μέθοδο των «αγανακτισμένων συνέδρων» που υποκαθιστούν τα ΜΑΤ και δημιουργούν συνθήκες παρακράτους.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ το συνέδριο και ζητάμε τη ματαίωσή του.

Χ.Μ.
ΒΟΛΟΣ 19 — ΜΑΗ — 1987

14.5.87
066α/1α

συνέχεια από σελ. 3

ση του αντι-ιμπεριαλισμού, αντι-αποικισμού με τον εθνικισμό. Συχνά συμπλέουν ή συγχέονται τόσο στην πραγματικότητα όσο και στη θεωρία. Και ίσως οι ορισμένες περιπτώσεις να είναι και αναπόφευκτες. Μπροστά στη δυσπιστία διάφορων κοινωνικών ομάδων, η μυθολογία της φαντασιακής ενότητας του έθνους είναι ίσως σ' ένα στάδιο χρήσιμη στους αντιαποικιακούς αγώνες. Αλλά είδαμε και τι έγινε μ' όλο αυτό το κύμα των αντιαποικιακών επαναστάσεων στο Τρίτο κόσμο. Δικτατορίες, καταπίεση των μειοψηφίων κ.λ.π. Οι εθνικιστές θα αγωνιστούν δίπλα σου στον αγώνα ενάντια σε «ξένους κατακτητές» — αλλά μετά θα πληρώσεις ακριβώς αν δεν δεις που οδηγά η προέκταση της ιδεολογίας τους. Ο αγώνας ενάντια στον αποικισμό ή τον ιμπεριαλισμό πρέπει να βασίζεται στην αναγνώριση της ετερογένειας των καταπιεσμένων και στο δικαίωμα τους για μελλοντική αυτονομοποίηση. Και για να χρησιμοποιήσουμε πάλι το παραδοσιακό αναρχικό κίνημα σαν αναφορά, τόσο το ισπανικό όσο και το Ουκρανικό ήταν σε έντονη διαμάχη με τους εθνικιστές των περιοχών τους, άσχετα αν ήταν και οι δυο ενάντια στη κεντρική εξουσία. Και τώρα που έχει περάσει και ο κίτς λυρισμός για τα «εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα» του Τρίτου κόσμου, οι νέες απαιτήσεις που γεννιούνται είναι αντισυγκεντρωτικές — πολιτιστικές μειοψηφίες που διεκδικούν δικαιώματα αυτονομίας, ιθαγενείς που αρνούνται το πολιτιστικό ιμπεριαλισμό του Κράτους κ.λ.π. (βλέπε κινήματα Ινδιάνων στη Α-

μερική, ιθαγενών στη Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, διάφορων φυλών σε αφρικανικά κράτη, — ακόμη και στη Ευρώπη το δικαίωμα πολιτιστικής αυτονομίας των μειοψηφιών γίνεται κεντρικό ζήτημα).

Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ....

Στη Κύπρο ο εθνικισμός λειτούργησε σαν ιδεολογία αναδόμησης των θεσμών εξουσίας. Πριν από τα μέσα του 20ού αιώνα (και ιδιαίτερα το 18ο — 19ο αιώνα) οι εξεγέρσεις στη Κύπρο χαρακτηρίζονται από ένα έντονο κοινωνικό χαρακτήρα και όχι εθνικό. Είναι εξεγέρσεις που ενώνουν τις διάφορες κοινότητες του νησιού ενάντια στη εξουσία των Μουσουλμάνων — κυβερνητών και της Εκκλησίας. Στη βάση υπήρχε μια αποδοχή της ετερογένειας της κοινωνίας και μια δυσπιστία στη κεντρική εξουσία. Υπήρχε χαρακτηριστικά στη Κύπρο όχι μόνο ένα πλησίασμα των δυο βασικών θρησκευτικών κοινοτήτων αλλά και μια κοινότητα (οι Λινοβάμβακοι) που συνδυάζουν στοιχεία του Ισλαμισμού και του Χριστιανισμού.

Ο Εθνικισμός που εισάχθηκε απ' τη Ελλάδα και τη Τουρκία και αγκαλιάστηκε απ' τις άρχουσες τάξεις σαν αντίδοτο στη κοινωνική σύγκρουση (οι έμποροι αυτής της εισαγωγής ήταν οι διανοούμενοι που μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα άρχισαν τη διαδικασία «αναμόρφωσης» του πληθυσμού). Ο εθνικισμός έφτιαξε ψευδοδιαχωρισμούς του στυλ Έλληνες — Τούρκοι, καταπίεσε για δεκαετίες την κοινωνική σύγκρουση και έφτιαξε την υποδομή για το κρατισμό, τη απάθεια και τη σχιζοφρενική

ιστορική πορεία της Κύπρου τα τελευταία 30 χρόνια. Σ' αυτή τη περίοδο οι ελίτ της εξουσίας πόζαραν σαν ηγέτες αντι-αποικιακών αγώνων, ένας φασίστας (ο Γρίβας) και μια ελιτίστικη ομαδούλα (η ΕΟΚΑ) σαν απελευθερωτές, και διάφορες παραστρατιωτικές, ακροδεξιές ομάδες επιδίδονταν σε σφαγές που άρχισαν να καλλιεργούν διαχωρισμούς και φόβους ανάμεσα στις 2 κοινότητες (εδώ στην Ελλάδα ξέρετε μόνο για τις σφαγές των Τούρκων το '74, τα ίδια είχαν κάνει στους Τουρκοκύπριους οι Ελληνοκύπριοι ακροδεξιόι το '63 και το '67). Είναι ωστόσο γεγονός ότι παρ' όλα αυτά δεν έχουμε φτάσει ακόμα σε μια φάση ρατσισμού. Ανάμεσα στο κόσμο υπάρχει μια έντονη αίσθηση ότι το πρόβλημα είναι «φτιαχτό» — εισαγόμενο παρά ενδογενές. Και η δυσπιστία που υπάρχει από τους Κύπριους προς το ελληνικό ή τουρκικό Κράτος έχει τις ρίζες της σ' αυτό το αίσθημα του «οι ξένοι μας δημιούργησαν το πρόβλημα». Λογική που εκφράζει βέβαια τη κουτοπονηριά των κυπρίων για να αποφύγουν τη δικιά τους ενοχή για τη απάθεια τους — αλλά και που περιέχει μια ιστορική αλήθεια. Στη Βόρεια Κύπρο αυτή η δυσπιστία έχει μεταφραστεί σε έντονη εχθρότητα τελευταία ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους και τους Έποικους/στρατό κατοχής.

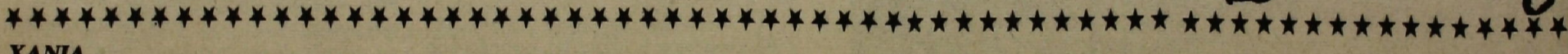
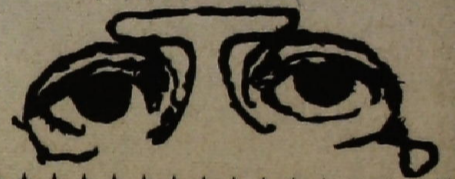
ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Υπάρχει βέβαια ο χωρισμός του νησιού, οι πρόσφυγες, οι Έποικοι, οι ξένοι στρατοί και το αδιέξοδο που δημιουργεί ο πολιτικαντισμός. Εμείς αρνούμαστε να μπούμε στο λούκι της μιας

ή της άλλης λύσης — Αρνούμαστε τη κεντρικότητα του εθνικού στα προβλήματα της κοινωνίας μας. Με βάση τα πιο πάνω νομίζουμε ότι το εθνικό έχει χρησιμοποιηθεί για να καταπιεστεί η κοινωνική σύγκρουση και έτσι η άρνησή μας να εγκλωβιστούμε στο πολιτικαντισμό του πόσοι πρόσφυγες θα επιστρέψουν ή πόσο ισχυρό θάνατο το κεντρικό κράτος (τα βασικά προβλήματα των συνομιλιών) είναι μια θέση υπέρ του ξαναζωντανέματος της κοινωνικής σύγκρουσης.

Και αυτό κάνουμε όσο μας παίρνει στη κοινωνία. Αυτό το καιρό λειτουργεί ένα εναλλαχτικό — αντιεξουσιαστικό στέκι, βγήκε το πρώτο τεύχος ενός underground εντύπου και υπάρχουν όπωσ πάντα όνειρα και φαντασιώσεις. Δεν ξέρουμε αν η φαντασία θα καταφέρει τελικά να βγει στην εξουσία και να τη καταλύσει (ή θα μας τη παίξει και αυτή όπως οι μπολσεβίκοι) αλλά το τελευταίο απόφθεγμα των υπόγειων της Λεμεσού είναι ότι το χιούμορ απ' το περιθώριο έχει μια υπονομευτικότητα και μια γλύκα σαν στάση ζωής.

Υ.Γ.: Ενδιαφερόμαστε για ένα συντονισμό πληροφόρησης, ανταλλαγής ιδεών και ίσως συνάντησης και Έλληνες και Τούρκους αναρχικούς που ασχολούνται με την αντι-μιλιταριστική αντι-εθνικιστική δράση, και με τα μπερδέματα στα γεωγραφικά μας πλάτη.

ΧΑΝΙΑ

Η παρακάτω προκήρυξη τυπώθηκε σε 3.000 κομμάτια και μοιράστηκε στα ΧΑΝΙΑ

ΠΑΡΤΕ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΣΑΣ ΠΡΙΝ ΣΑΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ ΑΥΤΟΙ

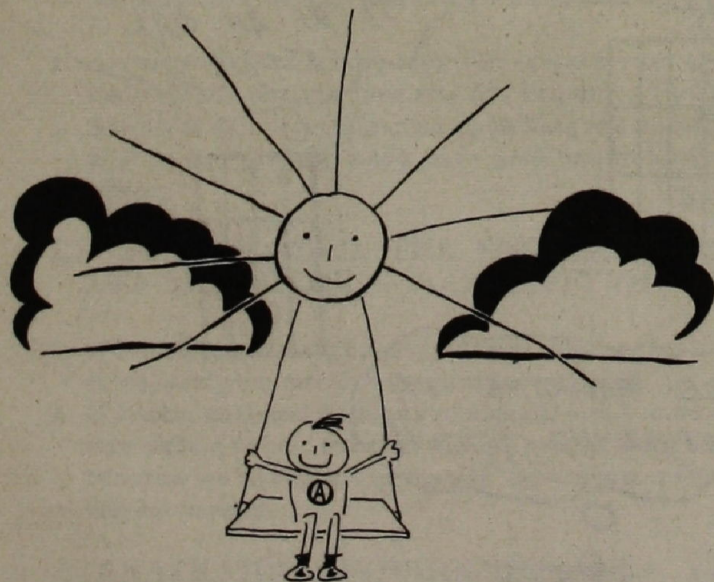
- Τώρα που τα σκάνδαλα τρέχουν απ' τα μπατζάκια
- Τώρα που οι «σοσιαλιστικές» ψευδαισθήσεις τελειώσανε, που οι παλιοί θροκόλακες ξανακονίζουν τα δόντια τους, που όλοι τους μαζί, κυβέρνηση κι αντιπολίτευση, δεξιά κι αριστερά ψάχνουν να θρουν το νέο παραμύθι που θα μας πουλήσουν για τα επόμενα χρόνια.
- Τώρα που σε κανένα πια πολιτευτάκια, αρχηγό, κόμμα ή απόκομμα δεν μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη.
- Τώρα που ο κρατικός μηχανισμός παίρνει στα κρυφά τα μέτρα του για να αντιμετωπίσει την πιθανότητα του ερχομού της λαϊκής θύελλας για την οποία τον προειδοποιούν οι μετεωρολόγοι του (οικονομολόγοι, κοινωνιολόγοι, μαζοψυχολόγοι, χαφιέδες, ειδικοί σύμβουλοι):
 - Εξοπλίζει και επανδρώνει τα σώματα ασφαλείας
 - Προχωρά στο ηλεκτρονικό φακέλλωμα, και με τον Ε.Κ.Α.Μ. (νέες ταυτότητες) ετοιμάζεται να μετατρέψει κάθε άτομο σε αριθμό (ποιό θάνατο το ε-

- πόμενο θήμα; μήπως να μας τους γράψουν στο κούτελο;)
- Ενοποιεί και επίσημα πιά τα Σώματα Ασφαλείας με την Σ.Ι.Α. (βλέπε υπογραφές συμφωνιών συνεργασίας, παροχής υλικού, υποχρέωση της ΕΛ.ΑΣ να υποβάλλει εξάμηνο αναφορά στη Σ.Ι.Α.).
- Με το νέο νόμο για τα ναρκωτικά πάλι να κάνει χαπάκηδες και πρεζόνια όσους δεν έχουν γίνει ακόμα.
- Απομονώνει, συκοφαντεί, αποσιωπά και χτυπά τις εργατικές, αγροτικές, νεολαϊστικές κινητοποιήσεις.
- Τώρα που παίζουν διεθνή παιγνίδια που δεν μας τα λένε, όπως άλλωστε ποτέ δεν μας τα είπαν.
- Τώρα που στρατιές από κοινωνικούς δοσίλογους, δημοσιογράφους, καλλιτέχνες, επιστήμονες, ειδικούς, διαμορφώνουν τις συνειδησεις σύμφωνα με τα συμφέροντα κράτους και κεφαλαίου.
- Τώρα που ο ανταγωνισμός, η δυσπιστία, η αδιαφορία, ο φόβος του ενός για τον άλλο, λύνει τα χέρια στους διαχειριστές της ζωής μας ώστε ανενόχλητοι να βασιλεύουν επί διηρημένων.
- Τώρα που κάθε μέρα που περνά η κοινωνία γίνεται και πιά σάπια.
- Ο καθένας ας αναλάβει τις ευθυνες του.

Το παρακάτω παλιό ποίημα του Μιχάλη Κατσαρού από τη συλλογή του «**ΚΑΤΑ ΣΑΔΟΥΚΑΙΩΝ**» το αφιερώναμε στον αγρότη **Βασίλη Χαρισόπουλο** που αυτοπυρπολήθηκε τον Απρίλη στις αγροτικές ταραχές της Κατερίνης.

ΧΑΝΙΑ 26-5-87

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΧΑΝΙΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΑ

Ανσταθείτε πάλι σ' όλους αυτούς που λέγονται μεγάλοι
 στον πρόεδρο του Έργατικού Ανσταθείτε
 στις μουσικές τ' τούμπανα και τις παρτίες
 σ' όλα τ' άνωτερα συνέδρια που φλυαρούν
 πάνω καρδίες συνέδριο συμβουλευτόροι
 σ' όλους που γράφουν λόγους για την έποχή
 δίπλα στη χειμωνιάτικη θερμάστρα
 στις κολακίες τις εύχες τις τόσες υποκλίσεις
 και γραφίδες και δελτία για τ' ασφαλή
 άρχηγό τους.

Ανσταθείτε στις ύπερτίες των άλλοπατων
 και θαρραλίων
 στις τριετές σημείες των κρατών και τη
 διαπλοκή τους
 στα έργα τέχνης που κερματίζουν αέρας
 σ' όλους που λένε αυτισμό τα ωραιο λόγια
 στα βήματα
 στα κούκλα τραγουδία με τους θρόνους
 στους θεατές
 στον έλεγχο
 σ' όλους τους άληθινους και τους παρικούς
 στους Έλληνες που κόνισαν τ' όλο σας
 ως και τ' άλλα, τ' άλλα ακόμα που σας ιστορώ
 ανσταθείτε.

Τίποτ' μπορεί βέβαια να πάρασσει προς την
 Έλευση.

Εκδότης **Συνεισφορές, κείμενα, επιστολές**
Πισίμης Θεόδωρος **στη διεύθυνση:**
Επιδάφου 21, Χαλάνδρι **Γιώργος Βλασσόπουλος**
T.Θ. 26050, 10022
ΑΘΗΝΑ

Η ΤΑΞΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΓΕΝΝΑ ΤΟ «ΕΓΚΛΗΜΑ» ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΠΑΡΑΓΕΙ

Οι αληθινοί εγκληματίες δεν φυλακίστηκαν ποτέ!

Στις φυλακές κλείνουν τους φτωχούς!

Στις φυλακές οι άνθρωποι φυλακές διακινούν ναρκωτικά!

Στις φυλακές τσαλαπατούν και ισοπεδώνουν τις ανθρωπίνες υπαρξεις!

ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟ ΤΗΣ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Σωφρονιστικός Κωδικας

Δεν πέρασε μεγάλο διάστημα απ' την εξέγερση των κρατούμενων στο Νταχάου της Κέρκυρας που είχε σαν αποτέλεσμα το κάψιμο και την καταστροφή του απ' τους κρατούμενους, και το Υπουργείο Δικαιοσύνης προσπαθώντας να καλύψει τα αδιέξοδα της πολιτικής του και να εξωραΐσει εκσυγχρονίζοντας τις βαρβαρότητες της κατασταλτικής του πρακτικής, εξήγγελε την αναμόρφωση του Σωφρονιστικού Κώδικα καθώς και μεταρρυθμίσεις - αλλαγές στη διαβίωση των φυλακισμένων.

Ο Κυβερνητικός τύπος με τίτλους όπως «ανθρώπινες φυλακές» πρόβαλε έντονα το καινούριο ψέμα της εξουσίας, φθάνοντας στο σημείο να ισχυρισθεί ότι το Υπουργείο έλαβε υπ' όψιν του ακόμα και τα υπομνήματα αναρχικών κρατούμενων για να βελτιώσει τις συνθήκες στις φυλακές.

Το χειμώνα είχε προηγηθεί η εξαγγελία για το κλείσιμο του Γεντί - Κουλέ και η μεταφορά του στις στρατιωτικές φυλακές, στα Διαβατά Θεσ/νίκης, ενώ αργότερα ανακοινώθηκε η μετατροπή των πειθαρχικών φυλακών της Κέρκυρας σε φυλακές «εθελοντών» εργαζόμενων, όπως επίσης ο διαχωρισμός κρατούμενων στον Κορυδαλλό σε υπόδικους, τοξικομανείς και σ' όσους έχουν το ακαταλόγιστο και η διαβίωσή τους σε διαφορετικά κτίρια.

Επίσης ανακοινώθηκαν σχέδια για τη δημιουργία νέων φυλακών στο Λαγκαδά Θεσ/νίκης, στη Χαλκίδα, στην Κομοτηνή, και η βελτίωση των εγκαταστάσεων στις ήδη υπάρχουσες.

Με τα μέτρα που πρότειναν, κύριο βάρος δίνεται στις αγροτικές φυλακές και στην εργασία των φυλακισμένων για τον καλύτερο έλεγχο τους και την κάτπιξη της επιθυμίας τους για ελευθερία και αξιοπρέπεια, ενώ ο χειρισμός

της αναστολής κρίνεται εξίσου σημαντικός για τους στερητές της ελευθερίας.

Αν μέχρι σήμερα οι πειθαρχικές φυλακές και ειδικότερα ο μπαμπούλας του Νταχάου της Κέρκυρας, η ωμή και απροκάλυπτη βία και τα βασανιστήρια των ανθρωποφυλάκων κάθε άλλο παρά λύγιζε τη διάθεση αντίστασης των κρατούμενων, αντίθετα συσπείρωνε τους κρατούμενους σε δυναμικούς αγώνες με εξεγέρσεις, στάσεις, απεργίες πείνας, με την επέκταση της εργασίας των φυλακισμένων και με την ψευδαίσθηση της σύντομης απελευθέρωσης τους με τα μεροκάματα επιδιώκεται η εξατομίκευση, ο κατακερματισμός τους και το πνίξιμο της διάθεσης για αντίσταση, αξιοπρέπεια και ελευθερία.

Η ορθολογικοποίηση και η συστηματικοποίηση του ελέγχου των κρατούμενων, το διαρκές φακέλωμα της συμπεριφοράς τους, η κατεύθυνση και ο προσανατολισμός τους στο προσωπικό κίνηγι της αναστολής με το συμβιβασμό και την υποταγή που αυτό συνεπάγεται, ίσως φανεί πιο αποτελεσματικό απ' τον προσωπικό «τσαμπουκά» του διευθυντή και των δεσμοφυλάκων κάθε φυλακής για τον έλεγχο των κρατούμενων.

Ταυτόχρονα ο διαχωρισμός των κρατούμενων σε κατηγορίες, ανάλογα με τα αδικήματα όπως, υπόδικοι, τοξικομανείς, οικονομικά αδικήματα, ισοβίτες και η σταδιακή παραχώρηση περισσότερων ελευθεριών σ' ορισμένους κρατούμενους, όπως περισσότερα επισκεπτήρια, εργασία σε οικογενειάρχες, άδειες τα Σαββατοκύριακα, δυνατότητα εργασίας έξω απ' τις φυλακές σ' υποταγμένους και συμβιβασμένους κρατούμενους, κάνει αρκετά δύσκολη την ενοποίησή τους και τη διάθεσή τους να αντισταθούν συλλογικά στις αυθαιρέσιες και βιαιότητες των υπηρετών της

Φυλακές Αλικαρνασσο

Δευτέρα 27 Απρίλη '87

Ο Α' ανακριτής Ηρακλείου ανακρίνει το διευθυντή των φυλακών Αλικαρνασσο Μανώλη Ψαραδάκη μετά από καταγγελίες κρατούμενων για βασανισμούς, διακίνηση ναρκωτικών, καλλιέργεια του χαφιεδισμού ανάμεσα στους κρατούμενους και άλλα αναμορφωτικά μέσα που χρησιμοποιήθηκαν (και χρησιμοποιούνται) από τους δεσμοφύλακες κάτω από την εποπτεία του Ψαραδάκη του «βασιλιά Ήλιου» των φυλακών που ταυτίζει τον εαυτό του με το «νόμο».

Η αντεισαγγελέας Ελένη Ψαραδάκη ασκεί ποινική δίωξη στον άρχοντα των φυλακών που φροντίζει για την «υγιή κοινωνία μας», σε βαθμό κακουργήματος. Φυσικά δε μπορούσε να γίνει αλλιώς μια και όσα καταγγέλλουν οι κρατούμενοι αποδείχονται αληθινά, και δημοσιεύονται στις τοπικές εφημερίδες. Όμως είναι σίγουρο πως το κάθαρμα δε θα βρεθεί στα ίδια κελιά με τα θύματα της θηριωδίας του. Δε θα βρεθεί στα ίδια κελιά μ' αυτούς που αυτός και οι δεσμοφύλακες χρησιμοποίησαν για να ικανοποιήσουν τα σαδιστικά τους ένστικτα. Δε θα βρεθεί στο ί-

διο κελί με τον Ινδό που βασάνιζαν χωρίς οίκτο ένα τριήμερο με την κατηγορία ότι επιχείρησε να αποδράσει με δυο τρεις άλλους κρατούμενους.

Μάλλον θα κηρυχθεί αθώος.

Ίσως μάλιστα πάρει και προαγωγή.

Αυτά που συμβαίνουν στις φυλακές Αλικαρνασσο δημοσιεύτηκαν σ' όλες τις τοπικές εφημερίδες Ηράκλειου, κι όμως πέρασαν και περνούν αδιάφορα δείχνοντας όπως και τόσα άλλα γεγονότα που συμβαίνουν καθημερινά την καθολική εξαχρείωση που οδηγεί η «δημοκρατία» των βιλλών, της προσωπικής φρουράς και των παραπηγμάτων.

Η «δημοκρατία» που αναμορφώνει τους «παραστρατημένους» με «δρόμματα» σαν της Αλικαρνασσο και με υπεύθυνους, ελεεινούς σαν τον Ψαραδάκη. Η «δημοκρατία» που αναμορφώνει κάνοντας τον μικροδιαρρήκτη νταβατζί ή μπράβο σε χαρτοπαιχτική λέσχη, και καρφί της ασφάλειας.

Όμως η ίδια η σαπίλα κρύβει μέσα της τη ζωή.

Όταν θάρθει το τέλος του κράτους, όταν θάρθει το τέλος των νόμων και των φυλακών τότε θα γεννηθεί η καινούργια ανθρώπινη κοινωνία.

εξουσίας.

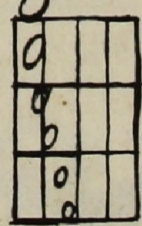
Τα τελευταία χρόνια οι αγώνες των φυλακισμένων μ' όλες τις μορφές που έπαιρναν, απ' τις αλλεπάλληλες τραγικές αυτοκτονίες - δολοφονίες ως τις εξεγέρσεις και δραπετεύσεις, καθώς και η ανάπτυξη έξω απ' τις φυλακές ενός κινήματος συμπαράστασης, κοινοποίησαν και κατέδειξαν στην κοινωνία της ένοχης σιωπής και υποκρισίας τις βαρβαρότητες, τις αυθαιρέσιες και τα εγκλήματα της εξουσίας στο χώρο των φυλακών, την εκδικητικότητα της ταξικής δικαιοσύνης, αλλά επίσης κατέδειξαν ότι «το πάθος για τη λευτεριά, είναι δυνατότερο απ' όλα τα κελιά»,

παρ' όλη την προσπάθεια του κράτους και του κεφάλαιου να ισοπεδώσουν και να εκμηδενίσουν την αντίσταση στις επιδιώξεις τους.

Αν σήμερα το κράτος προχώρησε σε κάποιες μεταρρυθμίσεις, εναρμονισμένο με ανάλογες μεταρρυθμίσεις που ήδη έχουν γίνει σε χώρες της Ε.Ο.Κ. ύστερα από συνεχείς αγώνες κρατούμενων και κινημάτων συμπαράστασης, για να εκσυγχρονίσει τις μεθόδους επιβολής του και σε μια εποχή που η καταστολή είναι κυρίαρχη πρακτική του, ο αγώνας μας με προοπτική μια κοινωνία χωρίς φυλακές είναι σε θέση να ξεσκεπάσει και να αντισταθεί στις επιδιώξεις τους.

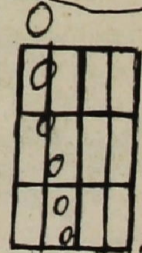

ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΙΠΕ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

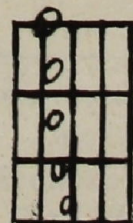
1

"ΚΕΡΑΙΣΑΝΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΦΑΣ ΙΣΟΒΙΑ ;"

2

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΑΙΣΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΥ!

3